

ศูนย์พัฒนาคณาจารย์

สงขลา ๒๕๖๐

๒๕๖๐

รายงานการวิจัย

การศึกษากลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

The Study of English Language Learning Strategies of Second Year Students
at Songkhla Rajabhat University

นางสาวอรวิร์ ปานนาค

นางสาวอริศรา สุขขวัญ

รายงานวิจัยฉบับนี้ได้รับเงินอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณกองทุนวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

พ.ศ. 2560

ชื่องานวิจัย	การศึกษากลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
ผู้วิจัย	นางสาวอรวิร์ ป่านาค และนางสาวอริศรา สุขขวัญ
คณะ	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
ปี	2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และคณะของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำนวน 321 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการทำงานในปีการศึกษา 2561 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในงานวิจัยคือแบบสอบถาม Strategy Inventory for Language Learning (SILL) ซึ่งถูกพัฒนาโดย Oxford (1990) และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ Percentage, Mean, Standard Deviation และ One-way ANOVA

ผลการวิจัยพบว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาตามรายกลยุทธ์พบว่า กลยุทธ์ที่นักศึกษานำมาใช้มากที่สุด คือ กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา รองลงมาคือ กลยุทธ์ด้านการทดแทน กลยุทธ์ด้านสังคม กลยุทธ์ด้านการจำ กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก และกลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา ตามลำดับ ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลยังแสดงให้เห็นว่า ความถี่ของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ โดยภาพรวมและการใช้กลยุทธ์ทั้ง 6 ด้าน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับระดับความสามารถทางด้านภาษาของนักศึกษา โดยความถี่ในการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษสูงนั้นสูงกว่าความถี่ในการใช้กลยุทธ์ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษต่ำอย่างมีนัยสำคัญ ผลการวิจัยยังพบว่าคณะของนักศึกษา มีผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ โดยภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เลขที่.....	1141648
วันที่.....	2 ก.ค. 2564
เลขที่รับหนังสือ.....	420.511
	๑๗๗

Research Title	The Study of English Language Learning Strategies of Second Year Students at Songkhla Rajabhat University
Researcher	Miss. Orawee Pannak, Miss. Arissara Sukkhwan
Faculty	Humanities and Social Sciences
Year	2020

Abstract

The purposes of this research were to study English language learning strategies used by second-year students at Songkhla Rajabhat University and to compare the use of students' language learning strategies according to their learning outcome and faculties. The subjects of the study were 321 second-year students enrolled in the English at Work Course in the 2018 academic year at Songkhla Rajabhat University. The research instrument used for collecting the data were the 50-item Strategy Inventory for Language Learning (SILL), developed by Oxford (1990), version 7.0 and an interview form. Percentage, Mean, Standard Deviation, One-way ANOVA were used to analyze the data.

The results indicated that the use of English language learning strategies of second year students was at the moderate level in overall. When considering each strategy, the highly used learning strategy was metacognitive strategies and followed by compensation strategies, social strategies, memory strategies, affective strategies, and cognitive strategies, respectively. Findings also revealed that there were significant differences in the frequency of overall strategy use and all six categories of strategy use among students with different proficiency levels. The more proficient students reported using overall strategy and all six categories significantly more often than the less proficient ones. The results also showed that the students' faculties significantly affected the overall learning strategies used.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง การศึกษากลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือที่ทุนสนับสนุนวิจัยจากสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้กรุณาตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย และให้ความเห็น และคำแนะนำอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

ขอขอบคุณนักศึกษาทุกคนที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการตอบแบบสอบถาม และขอขอบคุณนักศึกษาที่สละเวลาให้ผู้วิจัยสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการดำเนินการวิจัย

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยหวังว่า ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา และยังเป็นประโยชน์ต่ออาจารย์ผู้สอนในการจัดการเรียนการสอน

อรวิรี ปานนาค

อริศรา สุขขวัญ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
1. ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
3. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
4. ขอบเขตการวิจัย	3
5. นิยามศัพท์เฉพาะ	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
1. ความหมายของกลยุทธ์การเรียนภาษา	6
2. ประเภทของกลยุทธ์การเรียนภาษา	7
3. กลยุทธ์การเรียนภาษาของผู้เรียนที่ดี	15
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	22
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	22
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	23
3. การรวบรวมข้อมูล	25
4. การวิเคราะห์ข้อมูล	26

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	27
1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	27
2. ผลการศึกษากลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.....	29
3. ผลการศึกษากการเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำแนกตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ.....	38
4. ผลการศึกษากลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ของนักศึกษากลุ่มเก่งมากในการเรียนภาษาอังกฤษ.....	50
5. ผลการศึกษากการเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำแนกตามคณะ.....	58
6. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ.....	90
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	92
1. สรุปผล.....	92
2. อภิปรายผล.....	94
3. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน.....	98
4. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	100
บรรณานุกรม	101
ภาคผนวก	106
ประวัติผู้วิจัย	113

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล.....	28
4.2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยภาพรวมและรายด้าน	30
4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการจำ.....	30
4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านพุทธิปัญญา.....	32
4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการทดแทน	34
4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านอภิปัญญา.....	35
4.7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านอารมณ์และความรู้สึก	36
4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านสังคม	37
4.9 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำแนกตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ.....	38
4.10 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการจำ จำแนกตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ.....	39
4.11 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านพุทธิปัญญา จำแนกตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ.....	41
4.12 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการทดแทน จำแนกตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ.....	43

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.13 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านอภิปัญญา จำแนกตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ.....	45
4.14 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านอารมณ์และความรู้สึก จำแนกตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ.....	47
4.15 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านสังคม จำแนกตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ.....	48
4.16 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ของนักศึกษากลุ่มเก่งมากในการเรียนภาษาอังกฤษโดยภาพรวมและรายด้าน.....	50
4.17 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ของนักศึกษากลุ่มเก่งมากในการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านการจำ.....	51
4.18 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ของนักศึกษากลุ่มเก่งมากในการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านพุทธิปัญญา.....	52
4.19 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ของนักศึกษากลุ่มเก่งมากในการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านการทดแทน.....	54
4.20 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ของนักศึกษากลุ่มเก่งมากในการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านอภิปัญญา.....	55
4.21 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ของนักศึกษากลุ่มเก่งมากในการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านอารมณ์และความรู้สึก.....	56

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.22 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ของนักศึกษากลุ่มเก่งมากในการเรียนภาษาลังกฤษ ด้านสังคม	57
4.23 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำแนกตามคณะ	58
4.24 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการจำ จำแนกตามคณะ	61
4.25 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านทฤษฎีปัญญา จำแนกตามคณะ	66
4.26 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการทดแทน จำแนกตามคณะ	73
4.27 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านอภิปัญญา จำแนกตามคณะ	77
4.28 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านอารมณ์และความรู้สึก จำแนกตามคณะ	82
4.29 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านสังคม จำแนกตามคณะ	86

บทที่ 1

บทนำ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ในยุคปัจจุบันการใช้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญเป็นอย่างมากเมื่อเทียบกับในอดีตที่ผ่านมา ซึ่งภาษาอังกฤษถือว่าเป็นภาษาสากลที่มีบทบาทสำคัญทางการติดต่อสื่อสารระหว่างชนชาติต่างๆ Crystal (2003) กล่าวว่า “ปัจจุบันนี้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของโลกาภิวัตน์ที่ใช้ในการสื่อสารระดับนานาชาติทำการค้า ด้านสื่อและวัฒนธรรมสากล ดังนั้น การสร้างแรงจูงใจต่างๆ ในการเรียนจึงจำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ เพราะภาษาอังกฤษไม่ได้ถือว่าเป็นสมบัติของประเทศที่เป็นเจ้าของภาษานี้อีกต่อไป แต่ถือว่าเป็นภาษาสากลของโลก”

ความสามารถในการสื่อสาร โดยการใช้ภาษาอังกฤษในปัจจุบันมีความสำคัญอย่างมากเมื่อเทียบกับในอดีตที่ผ่านมา การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาข้อมูลข่าวสารเพื่อเพิ่มเติมความรู้ เพื่อเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการศึกษาในระดับสูงขึ้นไป และเพื่อการประกอบอาชีพ ตลอดจน เพื่อให้สามารถนำประเทศไปสู่การแข่งขันด้านเศรษฐกิจ เข้าใจความแตกต่างทางการเมือง สังคม และวัฒนธรรม การเรียนภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม นอกจากนี้ยังสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ไทยไปสู่สังคมโลกได้ด้วย

สำหรับประเทศไทย ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่คนไทยให้ความสำคัญและพยายามพัฒนาศักยภาพในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทุกระดับชั้นของการศึกษา แต่อย่างไรก็ตาม ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพบว่า ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการศึกษาอย่างแท้จริงกลับมีจำนวนน้อย ผู้เรียนยังไม่ตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนเท่าที่ควร นอกจากนี้ผู้เรียนส่วนมากมีความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับอ่อนเมื่อเปรียบเทียบกับผลการสอบประเมินตามเกณฑ์มาตรฐานสากล (สมพร โกมารทัต, 2555) นักเรียนไทยมีปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษทุกๆด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน (จูติรัตน์ สุวรรณสม, 2544) ทำให้มีนักวิจัยวิจัยจำนวนมากพยายามระบุนสาเหตุว่า เหตุใดระดับทักษะ

ความสามารถด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียนชาวไทยจึงอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ (Kunasaraphan, 2015)

ความสำเร็จของผู้เรียนขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้าน อาทิเช่น เจตคติต่อครูผู้สอน เจตคติต่อเนื้อหาวิชาที่เรียน (Suwanarak & Phothongsunan, 2009) รูปแบบการเรียน (เสนห์ เฉชะวงศ์, 2560) ความเชื่อ ความวิตกกังวล แรงจูงใจ (Kitjaroonchai & Kitjaroonchai, 2012) ความถนัดทางภาษาระดับสติปัญญา นิสัยในการเรียน เพศ ความวิตกกังวล เวลาที่ใช้ในการเรียน และกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา (Walberg, 1989)

ปัจจัยหนึ่งในงานวิจัยศึกษาและเห็นด้วยว่าน่าจะมีอิทธิพลต่อความสำเร็จอย่างมากต่อผู้เรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ คือ กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (English Language Learning Strategy) ซึ่งหมายถึง พฤติกรรม หรือการกระทำเฉพาะอย่าง หรือเทคนิคที่ผู้เรียนใช้เพื่อช่วยให้การเรียนรู้เกิดประโยชน์สูงสุดในการเรียน หรือช่วยให้ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่ดีส่งผลให้ความสามารถทางภาษาของผู้เรียนดีด้วย (Oxford, 1990)

จากการวิจัยที่ผ่านมาพบว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา มีความสัมพันธ์โดยตรงกับความสำเร็จในการเรียน ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาอังกฤษจะใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษาบ่อยกว่าและใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาหลากหลายมากกว่าผู้เรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาอังกฤษ (Cohen, 1998) สอดคล้องกับ Nauman, Frohlich and Todesco, 1975, Rubin, 1975, และ Stern, 1975 กล่าวว่าผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษามักใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่หลากหลายและเป็นระบบ รวมถึงสามารถเลือกใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่เหมาะสมกับตนเองและประเภทของงานที่ได้รับมอบหมาย ในขณะที่ผู้เรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษามีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาแต่ไม่รู้จักการนำกลยุทธ์เหล่านั้นมาใช้ให้ถูกต้องและเหมาะสมกับตนเองและชนิดของงาน

ดังนั้นผู้วิจัยต้องการศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ศึกษาเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาแยกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (กลุ่มเก่งมาก กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน) และแยกตามคณะ รวมทั้งศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มเก่งมาก

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

2.1 เพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยรวมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

2.2 เพื่อเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา แยกตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ

2.3 เพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่นักศึกษากลุ่มเก่งมากใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ

2.4 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำแนกตามคณะ

3. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบว่าผู้เรียนมีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษรูปแบบใดบ้าง มีจำนวนมากน้อยเพียงใด ซึ่งจะเป็นข้อมูลสำหรับผู้สอนเพื่อปรับปรุงวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนและพิจารณาวางแผนปรับกิจกรรมการเรียนรู้การสอนในรูปแบบการสอดแทรกกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาในรูปแบบต่างๆที่หลากหลายลงในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน เนื่องจากกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาเปรียบเสมือนเครื่องมือในการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนในการแสวงหาความรู้ และเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง (Oxford, 1990)

4. ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา GEL0202 ภาษาอังกฤษเพื่อการทำงาน ในปีการศึกษา 2561 จำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 321 คน

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (English Language Learning Strategies) หมายถึง วิธีการหรือกระบวนการคิด หรือการกระทำเฉพาะอย่างที่ผู้เรียนใช้เพื่อช่วยทำให้กระบวนการเรียนรู้ง่ายขึ้น สามารถแก้ปัญหาที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถถ่ายโอนไปใช้กับสถานการณ์ใหม่ได้ ในการวิจัยครั้งนี้ต้องการศึกษากลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของนักศึกษา 6 ด้าน คือ

5.1.1 กลยุทธ์ด้านการจำ (Memory Strategies) เป็นวิธีการที่ผู้เรียนใช้สำหรับเก็บและเรียกข้อมูลใหม่มาใช้ กลยุทธ์ด้านการจำช่วยผู้เรียนเก็บข้อมูลที่สำคัญและเป็นข้อมูลใหม่ที่ผู้เรียนได้ยินหรือได้อ่านมาและเรียกข้อมูลใหม่มาใช้เมื่อจำเป็นในการสื่อสารหรือเพื่อความเข้าใจ กลยุทธ์ด้านการจำแบ่งเป็นกลุ่มย่อยดังนี้ สร้างความเชื่อมโยงในใจ (creating mental linkages), ประยุกต์ใช้ภาพหรือเสียง (applying images and sounds), ทบทวน (reviewing well) และใช้กริยาทำทาง (employing action)

5.1.2 กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Strategies) เป็นวิธีการที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจและใช้ภาษาใหม่รวมทั้งเชื่อมโยงข้อมูลใหม่และข้อมูลเก่าหรือข้อมูลที่ผู้เรียนมีอยู่แล้ว กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญาประกอบด้วย การฝึกฝน (practicing), การรับและการส่งข้อมูล (receiving and sending messages), การวิเคราะห์และการให้เหตุผล (analyzing and reasoning) และการสร้างโครงสร้างสำหรับนำเข้าข้อมูลและผลที่ได้รับ (creating structure for input and output)

5.1.3 กลยุทธ์ด้านการทดแทน (Compensation Strategies) เป็นวิธีการที่ช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาใหม่ได้ทั้งๆที่ผู้เรียนไม่มีความรู้ในภาษาใหม่มาก กลยุทธ์ด้านการทดแทนช่วยให้ผู้เรียนเอาชนะความจำกัดของทักษะการใช้ภาษาทั้ง 4 ของตน การเดาอย่างฉลาด ในขณะที่กำลังฟังหรืออ่าน (guessing intelligently) และการเอาชนะข้อจำกัดในด้านการพูดและการเขียน (overcoming limitations in speaking and writing)

5.1.4 กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) เป็นเทคนิคของการเรียบเรียง ตั้งสมาธิและประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนเอง กลยุทธ์ด้านอภิปัญญาทำให้ผู้เรียนควบคุมวงความรู้ของตนเอง กลยุทธ์ด้านอภิปัญญานี้แบ่งเป็น 3 กลุ่มย่อย คือ การมุ่งไปที่การเรียนรู้ (centering learning), การจัดการและการวางแผนการเรียนรู้ (arranging and planning learning) และ การประเมินการเรียนรู้ (evaluating learning)

5.1.5 กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) เป็นวิธีการที่ช่วยผู้เรียนปรับอารมณ์ แรงจูงใจ และทัศนคติ กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก หมายถึง มีความรักในภาษาที่เรียน (affection) มีอารมณ์อยากเรียนภาษา (emotions), มีทัศนคติที่ดีในการเรียนภาษา (attitudes), มีแรงจูงใจในการเรียนภาษา (motivations), และ เห็นคุณค่าในการเรียนภาษา (values) กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึกประกอบด้วย การลดความกังวลในการเรียนหรือการใช้ภาษา (lowering anxiety), การกระตุ้นสนับสนุนตนเองในการเรียนหรือการใช้ภาษา (encouraging oneself) และการรับทราบถึงอารมณ์ของกลุ่มตน (taking one's emotional temperature)

5.1.6 กลยุทธ์ด้านสังคม (Social Strategies) เป็นวิธีการที่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้เกี่ยวกับการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเพื่อช่วยในการเรียนรู้ภาษา กลยุทธ์ด้านสังคมนี้แบ่งเป็น 3 กลุ่มย่อย คือ การถามคำถาม (asking questions), การร่วมมือกับผู้อื่น (cooperating with others) และการให้ความสำคัญกับผู้อื่น (empathizing with others)

5.2 นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา GEL0202 ภาษาอังกฤษเพื่อการทำงาน ในปีการศึกษา 2561

5.3 ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ หมายถึง ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ได้มาจากผลการเรียนในรายวิชา GEL0202 ภาษาอังกฤษเพื่อการทำงาน ในปีการศึกษา 2561 ซึ่งจำแนกนักศึกษออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มเก่งมาก	หมายถึง	กลุ่มที่ได้รับคะแนนหรือเกรด A
กลุ่มที่ 2 กลุ่มเก่ง	หมายถึง	กลุ่มที่ได้รับคะแนนหรือเกรด B หรือ B+
กลุ่มที่ 3 กลุ่มปานกลาง	หมายถึง	กลุ่มที่ได้รับคะแนนหรือเกรด C หรือ C+
กลุ่มที่ 4 กลุ่มอ่อน	หมายถึง	กลุ่มที่ได้รับคะแนนหรือเกรด D หรือ D+

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การศึกษากลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำเสนอตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. ความหมายของกลยุทธ์การเรียนภาษา
2. ประเภทของกลยุทธ์การเรียนภาษา
3. กลยุทธ์การเรียนของผู้เรียนภาษาที่คิด
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความหมายของกลยุทธ์การเรียนภาษา

นักวิชาการและนักวิจัยหลายท่านได้ให้คำจำกัดความของกลยุทธ์การเรียนภาษาไว้ดังนี้

Rubin (1987:19) ได้ให้ความหมายว่า วิธีที่ผู้เรียนนำมาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการรับข้อมูลความรู้ การเก็บรักษา การเรียกข้อมูลเหล่านั้นออกมา และใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

Wenden & Rubin (1987:6) ได้ให้คำจำกัดความว่ากลยุทธ์การเรียนภาษา หมายถึง พฤติกรรมต่างๆในการเรียนรู้ภาษาที่ผู้เรียนนำมาปฏิบัติและควบคุมการเรียนรู้ของตนเอง

Oxford (1990:8) ได้ให้คำจำกัดความว่า การกระทำหรือพฤติกรรมเฉพาะที่ผู้เรียนนำมาใช้ เพื่อให้การเรียนรู้ภาษารวดเร็วขึ้น ง่ายขึ้น นำผลผลิตเพิ่มขึ้น อีกทั้งสามารถดำเนินได้ด้วยตนเอง และถ่ายโอนไปใช้กับสถานการณ์ใหม่ได้

O'Malley & Chamot (1990:1) ได้ให้ความหมายว่า เป็นความคิดหรือการกระทำเฉพาะบุคคล (ผู้เรียน) เพื่อเป็นการช่วยให้ผู้เรียนทำความเข้าใจ เรียนรู้ภาษา และการนำความรู้ใหม่มาใช้

Macintyre (1994:185) ได้ให้คำจำกัดความว่า เป็นเทคนิคและเคล็ดลับที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนภาษาได้อย่างง่าย

Green & Oxford (1995:262) ได้ให้ความหมายว่า การกระทำหรือพฤติกรรมเฉพาะที่ผู้เรียนนำมาใช้เพื่อการเรียนรู้ภาษารวดเร็วขึ้น ง่ายขึ้น อีกทั้งยังสามารถดำเนินได้ด้วยตนเองและสามารถถ่ายโอนไปใช้กับสถานการณ์ใหม่ได้

มีผู้ให้ความหมายของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไว้มากมายพอจะสรุปได้ว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ คือวิธีการหรือกระบวนการคิด หรือการกระทำเฉพาะอย่างที่ใช้เพื่อช่วยทำให้กระบวนการเรียนรู้ง่ายขึ้น สามารถแก้ปัญหาที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถถ่ายโอนไปใช้กับสถานการณ์ใหม่ได้ (Chamot, 2004; O'Malley และ Chamot 1990; Oxford, 1990; Ellis, 1994; Wenden & Rubin, 1987; Green & Oxford, 1995)

2. ประเภทของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา (Language Learning Strategies) นับเป็นสิ่งที่สำคัญต่อการเรียนภาษาเป็นอย่างมากเพราะกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาเปรียบเสมือนเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นและมีทิศทางในการเรียนของตนเอง Oxford (1990 : 1-8) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไว้ว่าการรู้จักใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมจะมีผลต่อการเรียนภาษา กลยุทธ์การเรียนรู้จะช่วยในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารของผู้เรียนซึ่งถือเป็นเป้าหมายสูงสุดในการเรียน จะช่วยให้การเรียนง่ายขึ้นเร็วขึ้น น่าสนุกสนานขึ้น รู้สึกมั่นใจในตัวเองมากขึ้น เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถถ่ายโอนความรู้ที่ได้รับไปใช้กับสถานการณ์ใหม่ได้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย

การศึกษาเรื่องกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษามีมาตั้งแต่ ค.ศ. 1970 ในการแบ่งประเภทของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษานั้น นักวิชาการและนักวิจัย ได้ศึกษากลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนภาษา และได้แบ่งประเภทของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไว้แตกต่างกันไป โดยผู้วิจัยได้สรุปประเภทของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาตามลำดับต่อไปนี้

ในปี ค.ศ. 1975 Rubin (1978, pp. 118-130) แบ่งกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. กลยุทธ์ที่ส่งผลต่อการเรียนโดยตรง ประกอบด้วยกลยุทธ์ย่อย 6 ประการคือ

1.1 การทำให้ความกระจ่าง และการทวนสอบความถูกต้อง (Clarification/Verification) เช่น การถามหาตัวอย่างในการใช้คำหรือสำนวน การทวนคำเพื่อความเข้าใจ

1.2 การติดตามตรวจสอบการเรียนรู้ (Monitoring) เช่น การตรวจสอบการรับรู้ภาษาของตนเองกับเพื่อน และกับผู้อื่น

1.3 การจำโดยผ่านระบบการจำ (Memorization) เช่น การจำคำศัพท์โดยการจำภาพที่เกี่ยวข้อง การออกเสียงโดยจำเสียงที่คล้องจองกัน การจำโครงสร้างประโยคจากประโยคที่เคยมีประสบการณ์มาก่อน เป็นต้น

1.4 การเดาและอนุมานโดยการอุปนัย (Guessing/Inductive inference) เช่น การเดาความหมายของคำจากคำศัพท์พื้นฐาน การเดาความหมายประโยคจากท่าทาง รูปภาพ หรือจากบริบทของประโยค

1.5 การให้เหตุผลแบบนิรนัย (Deductive reasoning) เป็นการให้เหตุผลโดยการนำความรู้พื้นฐานซึ่งอาจเป็นความเชื่อ ข้อตกลง กฎ หรือบทนิยาม ซึ่งเป็นสิ่งที่รู้มาก่อนและยอมรับว่าเป็นจริงมาประกอบเพื่อนำไปสู่ข้อสรุป เช่น การเปรียบเทียบภาษาแม่กับภาษาที่เรียน การจัดกลุ่มคำประเภทเดียวกัน

1.6 การฝึกฝน (Practice) การนำสิ่งที่รู้มา เรียนมา มาใช้อยู่เป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ

2. กระบวนการที่เอื้อต่อการเรียนรู้ทางอ้อม ประกอบด้วยกลยุทธ์ย่อย 2 ประการ คือ

2.1 การสร้างโอกาสเพื่อฝึกฝน (Creates opportunities for practice) เช่น การหาโอกาสพูดคุยกับเจ้าของภาษา หรือกับเพื่อนที่เรียนด้วยกัน การสร้างสถานการณ์สมมติเพื่อฝึก เป็นต้น

2.2. การสร้างกลเม็ด (Production tricks) เช่น การพูดอ้อม การสร้างสถานการณ์สมมติเพื่อให้เข้าใจ เป็นต้น

นอกจากนี้ Stern (1978 cited in Naiman, Stern and Todesco, 1978, p.3) ได้จัดประเภทกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่ตีไว้ 10 ประการ ดังนี้

1. กลยุทธ์ในการวางแผน (Planning strategy) คือ การเตรียมบทเรียนล่วงหน้าสำหรับการเรียนภาษาก่อนเข้าชั้นเรียน

2. กลยุทธ์ในการเตรียมพร้อม (Active strategy) คือ วิธีการเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนภาษา

3. กลยุทธ์ในการแสดงความเข้าใจผู้อื่น (Emphatic strategy) คือ การแสดงความอดทน และกระตือรือร้นต่อการใช้ภาษาเป้าหมาย และแสดงความสนใจในการใช้ภาษากับเจ้าของภาษา

4. กลยุทธ์ในการสร้างรูปแบบทางภาษา (Formal strategy) คือ ความรู้ หรือเทคนิคงาน นำเสนอต่าง ๆ ที่ใช้ในการแก้ปัญหาเมื่อใช้ภาษา

5. กลยุทธ์ในการทดลองใช้วิธีการต่างๆ ในการเรียนรู้ภาษา (Experimental strategy) คือ วิธีการเรียนรู้ภาษาที่จัดอย่างเป็นระเบียบ แต่สามารถยืดหยุ่นได้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ภาษาของตน ให้เป็นระบบและหมั่นปรับปรุงวิธีการดังกล่าวอยู่เสมอๆ

6. กลยุทธ์การหาความหมาย (Semantic strategy) คือ มีพื้นที่เวลาเสมอเมื่อแปลสิ่งๆ ของภาษา ในขณะที่เรียน

7. กลยุทธ์การฝึกฝนการใช้ภาษา (Practice strategy) คือ ความตั้งใจ และเอาใจใส่ที่ผู้เรียนมี ต่อการฝึกฝนการใช้ภาษา

8. กลยุทธ์ในการสื่อสาร (Communication strategy) คือ การที่ผู้เรียนมีความสนใจและตั้งใจ ที่จะนำภาษาที่ได้เรียนมาใช้ในการสื่อสารในสถานการณ์จริง

9. กลยุทธ์ในการตรวจสอบการใช้ภาษา (Monitoring strategy) คือ การตรวจสอบการใช้ ภาษาของตนเอง รวมถึงการใช้ภาษาอย่างมีวิจารณญาณ

10. กลยุทธ์ในการแปลงรหัสทางภาษา (Internalization strategy) คือ การพัฒนาการเรียนรู้ ภาษาที่สองให้เป็นระบบที่ผู้เรียนสามารถนำระบบภาษาดังกล่าวไปใช้ รวมทั้งใช้ความคิดพิจารณา ระบบทางภาษาที่ผู้เรียนเองได้สร้างไว้

ต่อมา O' Malley and Chamot (1990, p. 119-120) จำแนกกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน ดังนี้

1. กลยุทธ์ที่นำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive strategies) คือ กลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้ในการ วางแผนการเรียน การตรวจสอบการเรียน และแก้ไขข้อผิดพลาดในการเรียน รวมทั้งการประเมินผล การเรียน โดยแบ่งออกเป็น 3 กลยุทธ์ ดังนี้

1.1 การวางแผนการเรียน (Planning) คือ การจัดสภาพแวดล้อม และวิธีการเรียน เพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ รวมทั้งกำหนดเป้าหมายในการเรียน และการวางแผนล่วงหน้าสำหรับงานแต่ละชั้นด้วย สำหรับกลยุทธ์นี้สามารถแบ่งย่อยได้อีก 5 วิธี เช่น การมุ่งความสนใจต่อการเรียนรู้ภาษา ที่สองโดยตรงและไม่สนใจต่อสิ่งรบกวนต่างๆ (Directed attention)

1.2 การตรวจสอบการเรียนรู้ (Monitoring) หรือ (Self-monitoring) หมายถึง การตรวจสอบความเข้าใจในการฟังหรือการอ่าน หรือตรวจสอบความถูกต้อง และหรือความเหมาะสมของภาษาพูดหรือภาษาเขียน

1.3 การประเมินผลการเรียน (Evaluation) คือ การตรวจสอบความถูกต้อง และความแม่นยำในการเรียนภาษาของตน (Self-evaluation) ว่าเป็นเช่นไร

2. กลยุทธ์ด้านความรู้ความถนัด (Cognitive strategies) คือ กลยุทธ์ หรือขั้นตอนที่ผู้เรียนใช้ในการเรียน หรือแก้ปัญหาที่ต้องใช้การวิเคราะห์อย่างละเอียด รวมถึงการถ่ายโอนความรู้ และการสังเคราะห์เนื้อหาที่เรียนด้วย กลยุทธ์นี้สามารถแบ่งย่อยเป็น 14 กลยุทธ์ เช่น การจดบันทึก (Note-taking) หมายถึง การจดบันทึกคำ หรือใจความสำคัญในรูปของถ้อยคำย่อ สัญลักษณ์ หรือ ตัวเลขที่ได้จากการพูด หรือการเขียน

3. กลยุทธ์ด้านสังคม (Social strategies) คือ กลยุทธ์การเรียนที่นำมาใช้เมื่อผู้เรียนมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นเพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาความเข้าใจ ความคิด และความรู้สึกร่วมกัน กลยุทธ์นี้ประกอบด้วยกลยุทธ์ย่อยๆ 2 กลยุทธ์ ได้แก่

3.1 การถามคำถาม (Question for clarification) หมายถึง การถามเพื่อขอคำอธิบาย หรือขจัดข้อสงสัยต่างๆจากครู เพื่อน หรือผู้ที่ทราบข้อมูลดังกล่าวเป็นอย่างดี

3.2 การทำงานร่วมกับผู้อื่น (Cooperation) หมายถึง การเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเรียน การใช้ข้อมูลร่วมกัน รวมทั้งการมีปฏิสัมพันธ์กันในด้านต่างๆ

Brown (1994, p. 114-115) ได้แบ่งกลยุทธ์การเรียนเป็นสองประเภทใหญ่ๆ คือกลยุทธ์การเรียน และกลยุทธ์การสื่อสาร

1. การถ่ายทอด (Transfer) คือ การถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ที่สั่งสมในอดีตมาอธิบายเพื่อตอบปัญหาที่พบในปัจจุบัน

2. การรบกวน (Inference) คือ การที่ประสบการณ์ ความรู้เดิม เข้ามารบกวนสิ่งที่เรารู้ใหม่ สำหรับการเรียนภาษา ได้แก่ การที่ภาษาแม่มีอิทธิพลในการเรียนภาษาใหม่ โดยผู้เรียนได้ยึดหลักเกณฑ์ของภาษาแม่เป็นแม่แบบแล้วถ่ายทอดมาทางภาษาใหม่ทำให้ใช้ภาษาใหม่อย่างผิดๆ

3. การสรุปรวบยอด (Overgeneralization) คือ การที่ผู้เรียนตั้งกฎเกณฑ์ หรือสรุปผลมาจากการสังเกตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

4. การปรับให้ง่าย (Simplification) เป็นกระบวนการลดความยุ่งยากลงโดยพยายามหาวิธีต่างๆ เพื่อทำเรื่องที่ยากให้ง่ายขึ้น

ส่วน Oxford (1990: 14-49) ได้แบ่งกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ กลยุทธ์การเรียนรู้ทางตรง (Direct Strategies) และ กลยุทธ์การเรียนรู้ทางอ้อม (Indirect Strategies) (Oxford, 1990: 14-49) รายละเอียดมีดังต่อไปนี้

การศึกษาค้นคว้าได้จำแนกประเภทของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามแนวคิดของ Oxford (1990: 14-49) เนื่องจากเป็นรูปแบบที่พัฒนาเพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนภาษาโดยเฉพาะ และยังเป็นที่ยอมรับและมีการยอมรับกันอย่างแพร่หลายในต่างประเทศ หรือแม้แต่ในประเทศไทยเอง

กลยุทธ์การเรียนรู้ทางตรง (Direct Strategies) หมายถึง กลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับภาษาเป้าหมายที่ผู้เรียนเรียน ประกอบด้วยกลยุทธ์ 3 ด้าน ดังนี้

1. กลยุทธ์ด้านการจำ (Memory strategies) เกี่ยวข้องกับกลไกทางสมองที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเก็บข้อมูลความรู้ไว้และนำออกมาใช้เมื่อต้องการ ประกอบด้วย กลยุทธ์ย่อย 4 กลยุทธ์ ซึ่งแต่ละด้านมีวิธีการเรียนรู้ และมีวัตถุประสงค์ในการใช้ที่ต่างกัน ดังนี้

1.1 กลยุทธ์การสร้างการเชื่อมโยงทางด้านความคิด (Creating mental linkages) เป็นกลยุทธ์เบื้องต้นสำหรับการจำ เช่น การจัดกลุ่มคำตามชนิดหรือประเภทของคำ การเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับความรู้เดิม การนำคำใหม่ใส่ในบริบทที่เคยเรียนมา และการใช้บริบทช่วยจำคำศัพท์ใหม่

1.2 กลยุทธ์การใช้ภาพและเสียง (Applying images and sound) เป็นวิธีที่ช่วยให้เกิดความจำอีกวิธีหนึ่ง ซึ่งผู้เรียนสามารถใช้วิธีการต่างๆ เช่น การใช้จินตนาการ การใช้แผนผังเชื่อมโยงความหมาย การใช้คำสำคัญและการใช้เสียงเพื่อช่วยจำ

1.3 กลยุทธ์การทบทวนอย่างเป็นระบบ (Reviewing well) เป็นกลยุทธ์ที่เสริมสร้างความจำสิ่งใหม่โดยการทบทวนอย่างเป็นระบบ ทบทวนสิ่งที่จะต้องทำเป็นระยะๆ ในช่วงเวลาที่ต่างกัน เช่น ช่วงแรกทบทวนในระยะเวลาใกล้ๆ กัน จากนั้นถึงช่วงทบทวนให้ห่างออกไป ก็จะสามารถจำเนื้อหาได้อย่างอัตโนมัติ

1.4 กลยุทธ์การใช้ท่าทาง (Employing action) เป็นกลยุทธ์ที่ใช้การกระทำเพื่อให้เกิดการจำ ได้แก่ การใช้ภาษากายและท่าทางประกอบคำอธิบาย การใช้ความรู้สึกเพื่อบอกความหมาย การใช้อุปกรณ์และเทคนิคต่างๆ เช่นการเขียนคำศัพท์ต่างๆบนบัตรคำ การทำตามคำสั่งที่เป็นภาษานั้นๆ และการเล่นเกมที่ใช้ภาษานั้นเป็นสื่อ

2. กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา (Cognitive strategies) หมายถึง กลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางสมอง โดยผู้เรียนกำหนดและปฏิบัติด้วยตัวเองเพื่อให้มีส่วนร่วมในการใช้ภาษา แบ่งออกเป็นกลยุทธ์ย่อย 4 กลยุทธ์ ดังนี้

2.1 กลยุทธ์การฝึกปฏิบัติ (Practicing) เป็นกลยุทธ์พื้นฐานในด้านการเรียนรู้ทางด้านปัญหา ได้แก่ การกระทำซ้ำๆ การฝึกพูดและเขียนอย่างเป็นระบบ การจำรูปแบบประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวัน การเชื่อมท่าหรือวลีให้เป็นประโยค และการฝึกอย่างเป็นธรรมชาติ

2.2 กลยุทธ์การรับและการส่งสาร (Receiving and sending message) ได้แก่ การจับประเด็นความคิด การจับใจความสำคัญอย่างรวดเร็วและถูกต้อง เช่น การฟังหรืออ่านเพื่อจับใจความสำคัญ และการใช้แหล่งข้อมูลเพื่อรับและส่งข้อมูลข่าวสาร

2.3 กลยุทธ์การวิเคราะห์และการใช้เหตุผล (Analysis and reasoning) เป็นกลยุทธ์ที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้มากขึ้น ได้แก่ กลยุทธ์ย่อยๆ 5 กลยุทธ์ คือ การใช้เหตุผลเชิงนิรนัยหรือการใช้เหตุผลในเรื่องเฉพาะ การวิเคราะห์ข้อความและคำพูด การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ การแปล และการถ่ายโอนความรู้

2.4 กลยุทธ์การจัดทำโครงสร้างของข้อมูลที่ได้รับและข้อมูลที่จะส่งออกไป (Creating structure for input and output) เป็นกลยุทธ์ที่แสดงถึงความเข้าใจในสิ่งที่เรียนโดยจัดโครงสร้างของข้อมูลขึ้นใหม่ ซึ่งประกอบด้วยกลยุทธ์ย่อย 3 กลยุทธ์ คือ การจดบันทึก การสรุปความ และการระบุใจความสำคัญของเรื่อง

3. กลยุทธ์ด้านการทดแทน (Compensation strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้เพื่อสื่อสารและเดาความหมาย เมื่อพบปัญหาในการเรียนหรือเมื่อมีความรู้ขึ้นใหม่ ซึ่งประกอบด้วย กลยุทธ์ย่อย 2 กลยุทธ์ ดังนี้

3.1 กลยุทธ์การเดาอย่างฉลาด (Guessing intelligently) เป็นกลยุทธ์สำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่เรียน โดยการใช้การเดาอย่างมีหลักการ การเดาโดยใช้เครื่องชี้แนะทางด้านภาษา และเครื่องชี้แนะอื่นๆ เช่น บริบท สถานการณ์ โครงสร้างของข้อความ และความสัมพันธ์ระหว่างคำ

3.2 กลยุทธ์การเอาชนะข้อจำกัดในการพูดและการเขียน (Overcoming limitations in speaking and writing) เป็นกลยุทธ์ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสนทนาหรือเขียนได้ดีขึ้น เช่น การเปลี่ยนไปใช้ภาษาแม่แทนคำที่ไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษาเป้าหมายได้ การใช้ท่าทางประกอบการพูด การหลีกเลี่ยงการสื่อสารในบางส่วนหรือทั้งหมด การเลือกหัวข้อ การปรับแต่งข้อความให้ง่ายขึ้น และการหาคำอื่นมาแทน

กลยุทธ์การเรียนรู้ทางอ้อม (Indirect Strategies) หมายถึง กลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้ในการจัดการกับการเรียนและเป็นการแก้ไขข้อบกพร่อง ส่งเสริมและควบคุมกระบวนการเรียนของตนเอง ประกอบด้วยกลยุทธ์ประเภทต่างๆ ดังนี้

1. กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา (Metacognitive strategies) หมายถึง กลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนเพื่อให้การเรียนรู้ประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ประกอบด้วยกลยุทธ์ย่อย 3 กลยุทธ์ ดังนี้

1.1 กลยุทธ์มุ่งความสนใจสู่การเรียนรู้ (Centering your learning) เป็นกลยุทธ์ที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจในบทเรียน ได้แก่ การคิดล่วงหน้าเกี่ยวกับบทเรียนใหม่และเชื่อมโยงความรู้เดิม ความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย และการแสดงความตั้งใจและตั้งใจฟังจนกว่าพร้อมที่จะพูด

1.2 กลยุทธ์การจัดระเบียบและการวางแผนการเรียนรู้ (Arranging and planning your learning) ได้แก่ การค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษา การจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ การกำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์ในการเรียนรู้ การกำหนดจุดประสงค์ของงาน แต่ละงาน การวางแผนสำหรับกิจกรรมต่างๆ และการแสวงหาโอกาสในการฝึกฝน

1.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ (Evaluating your learning) ได้แก่ การกำกับดูแลตนเอง การตรวจสอบความสามารถของตนเอง การค้นหาข้อผิดพลาดของตนเอง และการประเมินความก้าวหน้าของตนเอง

2. กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก (Affective strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้เพื่อควบคุมอารมณ์ ความรู้สึก และทัศนคติในการเรียน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ รวมทั้งเป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนนำมาใช้ในการสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง ประกอบด้วยกลยุทธ์สำคัญ 3 กลยุทธ์ ดังนี้

2.1 กลยุทธ์การลดความวิตกกังวล (Lowering your anxiety) กลยุทธ์นี้จะช่วยลดความเครียด ความกังวลในการเรียน โดยใช้วิธีการผ่อนคลายอารมณ์ การหายใจลึกๆ การทำสมาธิ การสร้างอารมณ์สนุกสนาน เช่น การฟังเพลง หรือการหัวเราะ

2.2 กลยุทธ์การให้กำลังใจตนเอง (Encouraging yourself) เป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้เมื่อรู้สึกท้อถอยในการเรียน ได้แก่ การพูดในทางบวก การกล้าในการใช้ภาษา การพูดชมเชยตนเอง และการให้รางวัลตนเอง

2.3 กลยุทธ์การดูแลอารมณ์ตนเอง (Taking care your emotional temperature) เป็นกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมความรู้สึกของผู้เรียนไม่ให้เกิดความรู้สึกที่ส่งผลทางลบต่อการเรียนรู้ภาษา เช่น การใส่ใจสัญญาณจากร่างกายตนเอง การใช้แบบตรวจสอบความรู้สึก การเขียนบันทึกประจำวันเกี่ยวกับความรู้สึก และการสนทนากับผู้อื่นถึงอารมณ์ ความรู้สึกของตนเองในการเรียนภาษา

3. กลยุทธ์ด้านสังคม (Social strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้เมื่อต้องมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในสังคม เพื่อช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพัฒนาความเข้าใจ และความคิด ทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ประกอบด้วยกลยุทธ์สำคัญ 3 กลยุทธ์ ดังนี้

3.1 กลยุทธ์การถามคำถาม (Asking question) ได้แก่ การถามเพื่อความกระจ่างและการถามเพื่อการแก้ไข เช่น การถามอาจารย์ผู้สอนเพื่อความถูกต้องและการแก้ไข การถามเพื่อนเพื่อความเข้าใจและความกระจ่าง

3.2 กลยุทธ์การทำงานร่วมกับผู้อื่น (Cooperating with others) ได้แก่ การทำงานร่วมกับผู้อื่นที่มีความสามารถด้านภาษาคือว่า

3.3 กลยุทธ์การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น (Empathizing with others) ได้แก่ การเรียนรู้เข้าใจและยอมรับผู้อื่น และการคำนึงถึงความคิดและความรู้สึกของผู้อื่น

กลยุทธ์การเรียนภาษาที่กล่าวข้างต้นมีความสำคัญและส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา กลยุทธ์การเรียนภาษาเป็นเสมือนเครื่องมือเพื่อไปสู่จุดมุ่งหมาย ช่วยให้ผู้เรียนมีทิศทางในการเรียนของตนเอง รวมถึงช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น เร็วขึ้น และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนที่ดี

นอกจากลักษณะสำคัญของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาแล้วยังมีผู้ตั้งข้อสังเกตว่า ผู้เรียนภาษาที่ดี หรือผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จต้องมีกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่แตกต่างจากผู้เรียนคนอื่นๆ ดังที่ Rubin (1975, p. 41) กล่าวว่า ผู้เรียนคนหนึ่งมีความสามารถในการเรียนภาษามากกว่าผู้เรียนอีกคนหนึ่ง เนื่องจากผู้เรียนคนดังกล่าวสามารถเลือกใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่ทำให้ตนประสบผลสำเร็จในการเรียนมาใช้ ดังนั้น Rubin จึงได้ศึกษาว่า ผู้เรียนภาษาที่ดีซึ่งประสบความสำเร็จในการเรียนมีกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอย่างไร จากการศึกษพบว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนที่ดีมีทั้งหมด 7 ข้อ ดังนี้

3.1 ผู้เรียนภาษาที่ดีจะเป็นผู้คนที่รู้วิธีการเดาความหมายได้อย่างถูกต้องโดยใช้ตัวชี้แนะที่มีอยู่ในข้อความ ตัวชี้แนะจากคำศัพท์ที่เรียนแล้ว สรุปร่างอิงจากจุดประสงค์ และความคิดเห็นที่มีอยู่ในข้อความ หรือจำกัดขอบเขตของความหมายที่ได้รับให้แคบลงโดยใช้ความรู้ที่ผู้เรียนมีอยู่เพื่อเดาความหมายจากข้อความนั้นๆ

3.2 ผู้เรียนภาษาที่ดีจะมีแรงจูงใจที่จะสื่อสารกับผู้อื่น หรือเรียนรู้จากการสื่อสารกับผู้อื่น เพื่อให้การสื่อสารประสบผลสำเร็จโดยใช้วิธีการต่างๆ เช่น การพูดอ้อม การสร้างคำใหม่ การใช้ภาษาท่าทาง

3.3 ผู้เรียนภาษาที่ดีจะมีความกล้าในการใช้ภาษา แม้ว่าอาจจะผิดพลาด เพื่อให้ตนเกิดการเรียนรู้ภาษาดี

3.4 ผู้เรียนภาษาที่ดีจะสนใจในเรื่องรูปแบบภาษา โดยเขาจะจัดประเภท วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลภาษาที่ได้รับ

3.5 ผู้เรียนภาษาที่ดีจะฝึกฝนการใช้ภาษาอย่างสม่ำเสมอ เช่น การฝึกออกเสียงคำศัพท์ การนำคำศัพท์มาแต่งประโยค การหาโอกาสที่จะใช้ภาษากับเจ้าของภาษา หรือการชมภาพยนตร์ที่พูดภาษาที่ผู้เรียนกำลังเรียนอยู่ เป็นต้น

3.6 ผู้เรียนภาษาที่ดีจะตรวจสอบการใช้ภาษาของตนเอง และผู้อื่นว่าถูกต้อง และตรงกับมาตรฐานของภาษานั้นหรือไม่ นอกจากนี้ยังสามารถเรียนรู้และปรับปรุงการใช้ภาษาจากข้อผิดพลาดของตนเองได้

3.7 ผู้เรียนภาษาที่ดีจะสนใจกับเรื่องความหมายของสาร เนื่องจากการเรียนภาษาไม่เพียงแต่เรียนรู้เรื่องไวยากรณ์เท่านั้น แต่ต้องเรียนรู้เรื่องบริบทในการสนทนา ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สนทนา และอารมณ์ของคู่สนทนา เป็นต้น

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์การเรียนภาษาในต่างประเทศ

Chang (1991) ศึกษาเรื่องกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชาวจีน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและเรียนวิชาเอกที่ต่างกัน กลุ่มตัวอย่างประชากรมีจำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบทดสอบความสามารถในการพูดและแบบสอบถามกลยุทธ์การเรียนภาษา ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาใช้กลยุทธ์ด้านการทดแทนมากที่สุดและใช้กลยุทธ์ด้านสังคมน้อยที่สุด นอกจากนี้พบว่านักศึกษาที่มีระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษต่างกันใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาที่ไม่ต่างกัน

Green and Oxford (1995) ศึกษาเรื่องกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ และความสามารถด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาในประเทศเปอร์โตริโก ตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษาจำนวน 374 คน โดยจำแนกตามความสามารถด้านภาษาอังกฤษ คือ กลุ่มที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษในระดับสูง กลุ่มที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง และกลุ่มที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษในระดับต่ำ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบความสามารถด้านภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษในระดับต่ำจะมีแนวโน้มในการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาน้อยกว่านักศึกษาที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษในระดับสูงและนักศึกษาที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษในระดับสูงใช้กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญามากกว่านักศึกษาที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษาที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษในระดับปานกลางใช้กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญาน้อยกว่านักศึกษาที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษในระดับต่ำ

Bremmer (1999) ศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาของนักเรียนฮ่องกง และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาของนักเรียน โดยใช้แบบสอบถามของ Oxford (1990) ผลการศึกษาพบว่ากลยุทธ์ด้านการทดแทนและกลยุทธ์ด้านอภิปัญญาที่นักเรียนนำมาใช้มากที่สุด สำหรับกลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก และกลยุทธ์ด้านการจำนักเรียนนำมาใช้น้อยที่สุด นอกจากนี้ผลการศึกษา ยังแสดงให้เห็นว่ากลยุทธ์รายชื่อ 11 กลยุทธ์จาก 50 กลยุทธ์ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับผลสัมฤทธิ์ของการเรียนภาษาของนักเรียน

Wharton (2000) ศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาของนักศึกษาสองภาษาที่เรียนภาษาต่างประเทศในประเทศสิงคโปร์ ประชากรในการวิจัยเป็นนักศึกษาสองภาษาที่มาจาก

วัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ที่กำลังเรียนภาษาญี่ปุ่นและภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาต่างประเทศ จำนวน 678 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือแบบสอบถามกลยุทธ์การเรียนภาษา 50 ข้อ ของ Oxford ผลสำรวจพบว่าแรงจูงใจกับการเรียนภาษา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ และยังพบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาสูงใช้กลยุทธ์การเรียนภาษามากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญ

Su (2005) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาและการประเมินความสามารถด้านภาษาของตนเองของนักเรียนได้วันที่เรียนภาษาต่างประเทศ จำนวน 430 คน พบว่านักเรียนใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง กลยุทธ์การเรียนภาษาที่นักเรียนใช้บ่อยที่สุดคือ กลยุทธ์ด้านสังคม และกลยุทธ์การเรียนที่นักเรียนใช้น้อยที่สุดคือกลยุทธ์ด้านการจำ นักเรียนที่ประเมินความสามารถทางภาษาของตนเองอยู่ในระดับสูงมีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาบ่อยกว่านักเรียนที่ประเมินความสามารถทางภาษาของตนเองอยู่ในระดับต่ำ

Chang, Liu และ Lee (2007) ศึกษาอิทธิพลของเพศกับการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในประเทศไต้หวันที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จำนวน 1758 คน แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาของ Oxford (SILL) ผลการวิจัยพบว่าการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาในแต่ละด้านของนักศึกษาไม่มีความแตกต่างกัน โดยรวมนักศึกษามีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอยู่ในระดับปานกลาง กลยุทธ์การเรียนที่นักศึกษาใช้สูงที่สุดคือกลยุทธ์ด้านการทดแทน และกลยุทธ์การเรียนที่นักศึกษาใช้ต่ำที่สุดคือกลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก ปัจจัยเรื่องเพศมีอิทธิพลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษานักศึกษาเพศหญิงมีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาสูงกว่านักศึกษาเพศชายในทุกๆด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา และกลยุทธ์ด้านสังคมผลการศึกษปรากฏว่านักศึกษาเพศหญิงใช้สูงกว่านักศึกษาเพศชายอย่างมีนัยสำคัญ

4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์การเรียนภาษาในประเทศไทย

พัชรินทร์ ม.รัตนพล (2541) มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาวิธีการเรียนรู้และกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยเลือกนักเรียนจำนวน 128 คน และแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ตามผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ประจำปีการศึกษา 2539-2540 ของมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากผลการวิจัยพบว่า ลักษณะการเรียนรู้ออกแบบตัวอย่างโดยรวมชอบการเรียนรู้ตามขั้นตอนมากที่สุด เมื่อแยกพิจารณาตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง พบว่านักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม นำกลยุทธ์ด้านอภิปัญญามาใช้บ่อยถึงบ่อยมาก สำหรับกลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญาและกลยุทธ์ด้านการทดแทน พบว่า

นักเรียนกลุ่มสูงและกลุ่มปานกลางได้นำมาใช้บ่อยถึงบ่อยมากในขณะที่นักเรียนกลุ่มต่ำนำมาใช้น้อยถึงแทบไม่ได้ใช้เลย

นฤมล โคตรสมบัติ (2546) ทำการศึกษากลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ปริญญาโทและเอก) สาขาจิตวิทยาและชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 39 คน เครื่องมือที่ใช้สำรวจนักศึกษาคือแบบสอบถามกลยุทธ์การเรียนรู้ของ Oxford (1990) ผลการศึกษาพบว่า โดยทั่วไปนักศึกษามีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้ง 6 ด้าน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่านักศึกษานิยมใช้กลยุทธ์ด้านการทดแทนซึ่งอยู่ในระดับสูง และใช้กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก และกลยุทธ์ด้านการจำอยู่ในระดับปานกลาง และนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษต่างกันในทุกกลยุทธ์

แพรวพรรณ พริ้งพร้อม (2550) ศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษระหว่างเพศและชั้นปี ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2 ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 486 คน เครื่องมือในการเก็บข้อมูลคือ แบบสอบถามกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา Oxford's Strategy Inventory for Language Learning ผลพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2 ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทุกด้าน และกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่ใช้สูงที่สุด คือ กลยุทธ์ด้านการทดแทน รองลงมา คือ กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา กลยุทธ์ด้านการจำ กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก และกลยุทธ์ด้านสังคมตามลำดับ ความแตกต่างระหว่างเพศมีผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยนักศึกษาเพศหญิงมีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยรวมสูงกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญ สำหรับระดับชั้นปีที่แตกต่างกันของนักศึกษากการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ทวีศักดิ์ ชันยศ (2550) ศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 608 คน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความถี่ของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และเพื่อเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาแยกตามเพศ คณะ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แปลมาจาก Strategy Inventory for Language Learning ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า โดยภาพรวมนักศึกษาใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาในระดับปานกลาง นักศึกษาเพศชายมีระดับความถี่ในการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษามากกว่าเพศหญิง และนักศึกษาที่มีผลการเรียนดีใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษามากกว่าคนที่ผลการเรียนอ่อนอย่างมีนัยสำคัญ แต่การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาในแต่ละคณะไม่มีความแตกต่างกัน

สุวิมล บุญมา (2551) ได้ทำการวิจัยโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวิฑูรย์และเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อน โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน แบ่งเป็นนักเรียนกลุ่มเก่ง จำนวน 42 คน นักเรียนกลุ่มปานกลาง จำนวน 46 คน และนักเรียนกลุ่มอ่อน จำนวน 12 คน ผลการวิจัยพบว่า กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษที่นักเรียนปฏิบัติมากที่สุด คือ กลยุทธ์การถามคนอื่น กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษที่นักเรียนปฏิบัติน้อยที่สุด คือ กลยุทธ์การสร้างคำใหม่ขึ้นเอง เมื่อเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อน พบว่า นักเรียนกลุ่มเก่งและปานกลาง และนักเรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน ใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

ธีรภรณ์ พลายนเล็ก (2555) ศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่จะใช้กลยุทธ์ด้านอภิปัญญามากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ด้านการทดแทน ส่วนนักศึกษากลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางจะใช้กลยุทธ์ด้านอภิปัญญามากที่สุด รองลงมาคือกลยุทธ์ด้านสังคม นักศึกษากลุ่มอ่อนใช้กลยุทธ์ด้านการจำมากที่สุดรองลงมาคือกลยุทธ์ด้านสังคม

ดวงแข แก้วละเอียด พิทยากร แก้วคง และทวีศักดิ์ อนันต์เศรษฐศิริ (2555) การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยทักษิณ และเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ นิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยทักษิณ จำนวน 72 คน ซึ่งเป็นนิสิตชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2554 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามเกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนรู้อังกฤษ พัฒนาโดย Oxford (1990) จำนวน 50 ข้อ ผลวิจัยชี้ให้เห็นว่า นิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษมีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษทุกด้านกลยุทธ์อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้านนิติตโดยรวมใช้กลยุทธ์ด้านการทดแทนมากที่สุด ในขณะที่กลยุทธ์ด้านการจำมีการใช้น้อยที่สุด นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงใช้กลยุทธ์ด้านการทดแทนและกลยุทธ์ด้านอภิปริชานในระดับสูง ในขณะที่กลยุทธ์การเรียนภาษาด้านอื่นๆอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

พิทยากร แก้วคง (2556) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดสงขลา จำนวน 120 คน เครื่องมือที่ใช้เพื่อการวิจัยคือ Strategy Inventory for Language Learning

(Oxford, 1990) ผลการศึกษาพบว่านิสิตใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ ทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษที่นิสิตใช้มากที่สุดคือกลยุทธ์ด้านการทดแทน ตามด้วย กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก กลยุทธ์ด้านความจำ กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา และกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษที่นิสิตใช้น้อยสุดคือกลยุทธ์ด้านสังคม จากการเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนิสิตชั้นปีที่ 1 และ ชั้นปีที่ 4 ไม่พบความต่างในรูปแบบและความถี่ของการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ

สุชาติ หินมะลิ (2556) ศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 จำนวน 352 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษระดับพื้นฐานและระดับกลาง และศึกษาความแตกต่างการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษระหว่างเพศ และชั้นปีของนักศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามกลยุทธ์การเรียนภาษา Oxford's Strategy Inventory for Language Learning (SILL) Version 7.0 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษทั้ง 6 กลยุทธ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษาใช้กลยุทธ์ด้านอภิปัญญามากที่สุด ตามด้วย กลยุทธ์ด้านการทดแทน กลยุทธ์ด้านสังคม กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก และกลยุทธ์ด้านความจำ ตามลำดับ ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ยังพบว่า เพศและชั้นปีของนักศึกษาไม่มีผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ

สมพร โกมารทัต (2559) ศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จีน และภาษาญี่ปุ่น ของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 455 คน ผลการวิจัยพบว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาทั้ง 3 สาขาวิชา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษานักใช้กลยุทธ์ด้านการจำมากที่สุด รองลงมาคือกลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา กลยุทธ์ด้านการทดแทน กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก และกลยุทธ์ด้านสังคม ตามลำดับ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาที่แตกต่างกันมีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาที่ไม่แตกต่างกัน การใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลการเรียนทางภาษาของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงจะใช้กลยุทธ์ด้านอภิปัญญามากที่สุด

สิวนนท์ นิลพาณิชย์ (2560) งานวิจัยนี้มีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 75 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา VGE103 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการคือ เพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน และเพื่อเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาของผู้เรียนภาษาอังกฤษชาวไทยกับผู้เรียนอื่นๆ ในประเทศสมาชิกอาเซียน ได้แก่ ผู้เรียนภาษาอังกฤษชาวกัมพูชาและเวียดนามระดับมหาวิทยาลัย เครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจกลยุทธ์การ

เรียนภาษาคือแบบสอบถาม Strategy Inventory for Language Learning (SILL) Version 7.0 จำนวน 50 ข้อ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาใช้กลยุทธ์ด้านอภิปัญญามากที่สุด รองลงมาคือ กลยุทธ์ด้านการทดแทน กลยุทธ์ด้านการจำ กลยุทธ์ด้านอารมณ์ กลยุทธ์ด้านสังคม ตามลำดับ และใช้กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญาน้อยที่สุด ผู้เรียนชาวไทยในงานวิจัยนี้ใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษทุกด้านในระดับปานกลาง โดยใช้กลยุทธ์ด้านอภิปัญญามากที่สุด และใช้กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญาน้อยที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้เรียนชาวไทยใช้กลยุทธ์ด้านสังคมในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง ขณะที่ผู้เรียนภาษาอังกฤษชาวอเมริกันและเวียดนามใช้ในระดับสูง

อรุณี อรุณเรือง รพีพรรณ สุฐาปัญญากุล และทาวินี อุ๋นวัฒนา (2560) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษารุ่นปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 สาขาวิชาการท่องเที่ยว สาขาการโรงแรม และสาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 215 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยดัดแปลงมาจากแบบสอบถามที่พัฒนาโดย Oxford (1990) ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาใช้พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 6 กลยุทธ์ โดยกลยุทธ์ด้านการทดแทนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา กลยุทธ์ด้านสังคม กลยุทธ์ด้านการจำ และกลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา ตามลำดับ การเปรียบเทียบการใช้พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาจำแนกตามสาขาวิชาพบว่า การใช้พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาทั้งสามสาขามีความแตกต่างกันในทุกด้าน

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า พฤติกรรมการเรียนภาษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาจารย์ผู้สอนจึงควรศึกษาการใช้พฤติกรรมการเรียนภาษาของผู้เรียนเพื่อเป็นข้อมูลในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละกลุ่มความสามารถและสาขาวิชา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดวิธีดำเนินการวิจัย โดยมีระเบียบวิธีวิจัย 4 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา GEL0202 ภาษาอังกฤษเพื่อการทำงาน (English at Work) ในปีการศึกษา 2561 จำนวน 39 กลุ่ม จำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 1,984 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา GEL0202 ภาษาอังกฤษเพื่อการทำงาน ในปีการศึกษา 2561 กับผู้วิจัย จำนวน 7 กลุ่ม จำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 321 คน ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)
คณะ	
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	64
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	91
คณะศิลปกรรมศาสตร์	9
คณะครุศาสตร์	90
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	7
คณะวิทยาการจัดการ	54
คณะเทคโนโลยีการเกษตร	6

ผู้วิจัยทำการแบ่งกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ผลการเรียนในรายวิชา GEL0202 ภาษาอังกฤษเพื่อการ
ทำงาน มาจำแนกนักศึกษา ออกเป็น 4 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 กลุ่มเก่งมาก	หมายถึง	กลุ่มที่ได้รับคะแนนหรือเกรด A
กลุ่มที่ 2 กลุ่มเก่ง	หมายถึง	กลุ่มที่ได้รับคะแนนหรือเกรด B หรือ B+
กลุ่มที่ 3 กลุ่มปานกลาง	หมายถึง	กลุ่มที่ได้รับคะแนนหรือเกรด C หรือ C+
กลุ่มที่ 4 กลุ่มอ่อน	หมายถึง	กลุ่มที่ได้รับคะแนนหรือเกรด D หรือ D+

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)
ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ	
เกรด A	108
เกรด B+ / B	91
เกรด C+ / C	84
เกรด D+ / D	38

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

2.1 แบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามเกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนภาษาของ Oxford (1990:293-300) ชื่อ Strategy Inventory for Language Learning (SILL) Version 7.0 เป็นเครื่องมือที่ใช้ศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาของผู้เรียนเป็นภาษาต่างประเทศ โดยให้ผู้เรียนประเมินตนเอง (วรพงศ์ ไชยฤกษ์, 2549)

ผู้วิจัยแปลแบบสอบถามเป็นภาษาไทยเพื่อให้ให้นักศึกษาเข้าใจแบบสอบถามมากยิ่งขึ้น และให้ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม และแก้ไขปรับปรุงตามความเหมาะสม

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน 6 กลยุทธ์ ทั้งหมด 50 ข้อ

ข้อ 1-9	กลยุทธ์ด้านการจำ
ข้อ 10-23	กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา
ข้อ 24-29	กลยุทธ์ด้านการทดแทน
ข้อ 30-38	กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา
ข้อ 39-44	กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก
ข้อ 45-50	กลยุทธ์ด้านสังคม

โดยให้ตอบตามระดับการปฏิบัติหรือความเห็นของผู้ตอบมีลักษณะเป็นมาตราส่วน
ประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

1	หมายถึง	ปฏิบัติน้อยที่สุด
2	หมายถึง	ปฏิบัติน้อย
3	หมายถึง	ปฏิบัติปานกลาง
4	หมายถึง	ปฏิบัติมาก
5	หมายถึง	ปฏิบัติมากที่สุด

2.2 แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์สร้างตามแนวคิด และเนื้อหาจากเครื่องมือแบบสอบถามกลยุทธ์การเรียน
ภาษาของ Oxford คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์มุ่งประเด็นไปที่ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในการ
ใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาแบบต่างๆ เพื่อหาข้อมูลเชิงลึกเพิ่มเติมจากข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถาม
คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ประกอบด้วยคำถามทั้งหมด 7 ข้อ และได้รับการตรวจสอบจาก
ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อหาค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

2.3 การประเมินคุณภาพของเครื่องมือ

2.3.1 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม
และแบบสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้สอน
ภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และแก้ไขปรับปรุงตามความ
เหมาะสม ซึ่งผลการวิเคราะห์หาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ปรากฏว่าข้อคำถามทุกข้อผ่านเกณฑ์
มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป

2.3.2 ตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ผู้วิจัยนำ
แบบสอบถามที่ได้แก้ไขปรับปรุงตามความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ไปทดลองใช้ (Try Out) โดยผู้วิจัย
ได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 50 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

แต่เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติและสถานภาพใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยที่จะเก็บข้อมูลจริง โดยกลุ่มที่ใช้ในการทดสอบแบบสอบถามนี้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครที่กำลังศึกษารายวิชา GEL0202 ภาษาอังกฤษเพื่อการทำงาน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 หลังจากให้ทดลองทำแบบสอบถามแล้ว จึงนำผลที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของ Cronbach โดยได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.94 แล้วจึงนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เลือกไว้

3. การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 50 คน โดยพบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามที่ระดับ 0.94

3.2 นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 321 คน ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยชี้แจงรายละเอียดการตอบแบบสอบถาม และแจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างในสัปดาห์สุดท้ายของการเรียนการสอน วิชา GEL0202 ภาษาอังกฤษเพื่อการทำงาน ภาคการศึกษาที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยให้เวลากลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามประมาณ 40 นาที

3.3 ผู้วิจัยเป็นผู้ทำหน้าที่สัมภาษณ์นักศึกษาทีละคน จำนวนทั้งสิ้น 9 คน และใช้เวลาสอบถามผู้เรียนในประเด็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ ประมาณคนละ 3-5 นาที โดยผู้วิจัยได้จดบันทึกประเด็นที่สำคัญจากการให้ความคิดเห็นของผู้เรียนเพื่อนำผลมาประกอบการวิเคราะห์

3.4 ผู้วิจัยนำคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามประเมินกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษมาคำนวณและวิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่า one-way ANOVA

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาทำการวิเคราะห์ เพื่อหาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ (The Statistical Package for Social Science: SPSS) ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่า one - way ANOVA การวิเคราะห์ข้อมูลในที่นี้จะใช้ลำดับค่าเฉลี่ย ดังนี้

มีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาในระดับสูง	มีลำดับค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.50-5.00
มีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาในระดับปานกลาง	มีลำดับค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.50-3.49
มีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาในระดับต่ำ	มีลำดับค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00-2.49

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษากลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสำรวจความคิดเห็นจากนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา GEL0202 ภาษาอังกฤษเพื่อการทำงาน ปีการศึกษา 2561 จำนวน 321 ตัวอย่าง ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ และตารางประกอบ การบรรยายตามลำดับดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ผลการศึกษากลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
3. ผลการศึกษารเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำแนกตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ
4. ผลการศึกษากลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ของนักศึกษากลุ่มเก่งมากในการเรียนภาษาอังกฤษ
5. ผลการศึกษารเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำแนกตามคณะ
6. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย คณะ เพศ อายุ การเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ โอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน และระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ วิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 321 ตัวอย่าง ดังตาราง 4.1

ตาราง 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล (n=321)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
คณะ		
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	64	19.94
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	91	28.35
คณะศิลปกรรมศาสตร์	9	2.80
คณะครุศาสตร์	90	28.04
คณะวิทยาการจัดการ	54	16.82
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	7	2.18
คณะเทคโนโลยีการเกษตร	6	1.87
เพศ		
ชาย	59	18.38
หญิง	262	81.62
อายุ		
19 ปี	69	21.50
20 ปี	208	64.80
21 ปี	28	8.72
22 ปี	16	4.98
การเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ		
อนุบาล	321	100.00
โอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน		
มาก	47	14.64
ปานกลาง	89	27.73
น้อย	153	47.66
น้อยที่สุด	32	9.97
ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ		
เกรด A	108	33.64
เกรด B+ / B	91	28.35
เกรด C+ / C	84	26.17
เกรด D+ / D	38	11.84

จากตาราง 4.1 คณะ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 28.35 รองลงมาคือ กำลังศึกษาอยู่คณะครุศาสตร์ จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 28.04 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 19.94 คณะวิทยาการจัดการ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 16.82 คณะศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.80 คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.18 และคณะเทคโนโลยีการเกษตร จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.87

เพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 262 คน คิดเป็นร้อยละ 81.62 ส่วนเพศชาย จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 18.38 อายุ พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุ 20 ปี จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 64.80 รองลงมาคือ มีอายุ 19 ปี จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 21.50 อายุ 21 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 8.72 และอายุ 22 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.98

การเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่อนุบาล จำนวน 321 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

โอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน พบว่า ส่วนใหญ่มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนน้อย จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 47.66 รองลงมาคือ มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนปานกลาง จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 27.73 มีโอกาสมาก จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 14.64 และมีโอกาสน้อยที่สุด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 9.97

ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ พบว่า ส่วนใหญ่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษเกรด A จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 33.64 รองลงมาคือ เกรด B+ / B จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 28.35 เกรด C+ / C จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 26.17 และเกรด D+ / D จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 11.84

2. ผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

การวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ประกอบด้วย ด้านการจำ ด้านพุทธิปัญญา ด้านการทดแทน ด้านอภิปัญญา ด้านอารมณ์และความรู้สึก และด้านสังคม วิเคราะห์โดยค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 321 ตัวอย่าง ดังตาราง 4.2-4.8

ตาราง 4.2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยภาพรวมและรายด้าน
(n=321)

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	Mean	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. กลยุทธ์ด้านการจำ	2.78	0.93	ปานกลาง
2. กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา	2.72	1.00	ปานกลาง
3. กลยุทธ์ด้านการทดแทน	2.94	0.96	ปานกลาง
4. กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา	3.14	0.94	ปานกลาง
5. กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก	2.76	0.99	ปานกลาง
6. กลยุทธ์ด้านสังคม	2.79	1.00	ปานกลาง
โดยรวม	2.86	0.97	ปานกลาง

จากตาราง 4.2 พบว่า นักศึกษา มีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.86, S.D. = 0.97$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา ($\bar{X} = 3.14, S.D. = 0.94$) รองลงมาคือ กลยุทธ์ด้านการทดแทน ($\bar{X} = 2.94, S.D. = 0.96$) กลยุทธ์ด้านสังคม ($\bar{X} = 2.79, S.D. = 1.00$) กลยุทธ์ด้านการจำ ($\bar{X} = 2.78, S.D. = 0.93$) และกลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก ($\bar{X} = 2.76, S.D. = 0.99$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้ายคือ กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา ($\bar{X} = 2.72, S.D. = 1.00$)

ตาราง 4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการจำ (n=321)

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	Mean	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
ด้านการจำ			
1. ในการเรียนภาษาอังกฤษ นันคิดเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่เรารู้มาแล้วกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ใหม่	2.97	0.84	ปานกลาง
2. นันนำคำใหม่ที่ได้เรียน ไปใช้ในประโยค เพื่อให้จำคำศัพท์นั้นได้	2.90	0.91	ปานกลาง
3. นันเชื่อมโยงเสียงของคำใหม่ในภาษาอังกฤษกับภาพของคำนั้นเพื่อช่วยให้จำได้ดีขึ้น	2.94	0.85	ปานกลาง

ตาราง 4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการจำ (n=321) (ต่อ)

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	Mean	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
ด้านการจำ			
4. ฉันจดจำคำใหม่ในภาษาอังกฤษ โดยนึกถึงภาพของ เหตุการณ์ซึ่งคำเหล่านั้นอาจจะถูกใช้	3.07	0.89	ปานกลาง
5. ฉันใช้คำพ้องเสียงเพื่อช่วยให้อ่านคำใหม่ใน ภาษาอังกฤษ	2.79	0.97	ปานกลาง
6. ฉันใช้บัตรคำเพื่อช่วยในการจำคำใหม่ในภาษาอังกฤษ	2.38	1.05	ต่ำ
7. ฉันแสดงท่าทางประกอบ เพื่อช่วยในการจำคำใหม่ ในภาษาอังกฤษ	2.50	1.06	ปานกลาง
8. ฉันทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษสม่ำเสมอ	2.72	0.83	ปานกลาง
9. ฉันจำคำหรือวลีใหม่ในภาษาอังกฤษ โดยการจดจำว่า คำเหล่านั้นอยู่หน้าใดในหนังสือ ส่วนใดในกระดาษ หรือป้ายไคบนห้องนอน	2.76	0.99	ปานกลาง
โดยรวม	2.78	0.93	ปานกลาง

จากตาราง 4.3 พบว่า นักศึกษา มีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านการจำโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.78$, S.D.= 0.93) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ฉันจดจำคำใหม่ในภาษาอังกฤษ โดยนึกถึงภาพของเหตุการณ์ซึ่งคำเหล่านั้นอาจจะถูกใช้ ($\bar{X} = 3.07$, S.D.= 0.89) รองลงมาคือ ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ฉันคิดเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่เรารู้มาแล้วกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ใหม่ ($\bar{X} = 2.97$, S.D.= 0.84) ฉันนำคำใหม่ที่ได้เรียน ไปใช้ในประโยค เพื่อให้จำคำศัพท์นั้นได้ ($\bar{X} = 2.94$, S.D.= 0.85) ฉันนำคำใหม่ที่ได้เรียน ไปใช้ในประโยค เพื่อให้จำคำศัพท์นั้นได้ ($\bar{X} = 2.90$, S.D.= 0.91) ฉันใช้คำพ้องเสียงเพื่อช่วยให้อ่านคำใหม่ในภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.79$, S.D.= 0.97) ฉันจำคำหรือวลีใหม่ในภาษาอังกฤษ โดยการจดจำว่าคำเหล่านั้นอยู่หน้าใดในหนังสือ ส่วนใดในกระดาษ หรือป้ายไคบนห้องนอน ($\bar{X} = 2.76$, S.D.= 0.99) ฉันทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 2.72$, S.D.= 0.83) และฉันแสดงท่าทางประกอบ เพื่อช่วยในการจำคำใหม่ ในภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.50$, S.D.= 1.06)

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ ฉันใช้บัตรคำเพื่อช่วยในการจำคำใหม่ในภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.38$, S.D.= 1.05)

ตาราง 4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านพุทธิปัญญา (n=321)

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	Mean	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
ด้านพุทธิปัญญา			
1. ฉันพูดหรือเขียนคำใหม่ในภาษาอังกฤษซ้ำๆหลายๆครั้ง	2.67	0.92	ปานกลาง
2. ฉันพยายามพูดให้เหมือนเจ้าของภาษา	3.10	1.01	ปานกลาง
3. ฉันฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษ	3.10	1.02	ปานกลาง
4. ฉันนำคำศัพท์ในภาษาอังกฤษที่ฉันรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ	2.91	0.98	ปานกลาง
5. ในการสนทนาภาษาอังกฤษ ฉันเป็นฝ่ายเริ่มบทสนทนา	2.45	0.97	ปานกลาง
6. ฉันดูรายการ โทรทัศน์ ฟังเพลง หรือภาพยนตร์ที่พากย์ภาษาอังกฤษ	2.84	1.11	ปานกลาง
7. ฉันอ่านสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษ เพื่อความเพลิดเพลิน	2.27	0.98	ต่ำ
8. ฉันจดโน้ต ข้อความ เจ็บจดหมาย หรือรายงานเป็นภาษาอังกฤษ	2.36	1.05	ต่ำ
9. ในการทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษ ฉันอ่านผ่านๆให้ได้ใจความ ก่อนที่จะกลับมาอ่านโดยละเอียดอีกครั้ง	2.86	0.99	ปานกลาง
10. ฉันคิดถึงคำในภาษาไทยที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำศัพท์ใหม่ในภาษาอังกฤษ	2.87	0.97	ปานกลาง
11. ฉันศึกษารูปแบบการเรียงประโยคในภาษาอังกฤษ	2.69	0.91	ปานกลาง
12. ฉันหาความหมายของคำในภาษาอังกฤษโดยการแบ่งคำนั้นๆออกเป็นส่วนๆตามความเข้าใจ	2.75	1.05	ปานกลาง
13. ฉันพยายามไม่แปลความหมายทีละคำ	2.73	1.04	ปานกลาง
14. เมื่อฟังหรืออ่านภาษาอังกฤษ ฉันจะสรุปข้อมูล ที่ได้ฟังหรืออ่านเป็นภาษาอังกฤษ	2.53	0.98	ปานกลาง
โดยรวม	2.72	1.00	ปานกลาง

จากตาราง 4.4 พบว่า นักศึกษา มีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้านพุทธิปัญญา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.72$, S.D.= 1.00) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ถิ่นพยายามพูดให้เหมือนเจ้าของภาษา ($\bar{X} = 3.10$, S.D.= 1.01) รองลงมาคือ ถิ่นฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.10$, S.D.= 1.02) ถิ่นคิดถึงคำในภาษาไทยที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำศัพท์ใหม่ในภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.87$, S.D.= 0.97) ในทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษ ถิ่นอ่านผ่านๆ ให้ได้ใจความ ก่อนที่จะกลับมาอ่าน โดยละเอียดอีกครั้ง ($\bar{X} = 2.86$, S.D.= 0.88) ถิ่นดูรายการโทรทัศน์ ฟังเพลง หรือภาพยนตร์ที่พากย์ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.84$, S.D.= 1.11) ถิ่นดูรายการโทรทัศน์ ฟังเพลง หรือภาพยนตร์ที่พากย์ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.84$, S.D.= 1.11) ถิ่นหาความหมายของคำในภาษาอังกฤษโดยการแบ่งคำนั้นๆ ออกเป็นส่วนๆ ตามความเข้าใจ ($\bar{X} = 2.75$, S.D.= 1.05) ถิ่นพยายามไม่แปลความหมายที่ละคำ ($\bar{X} = 2.73$, S.D.= 1.04) ถิ่นศึกษารูปแบบการเรียงประโยคในภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.69$, S.D.= 0.91) ถิ่นพูดหรือเขียนคำใหม่ในภาษาอังกฤษซ้ำๆ หลายๆ ครั้ง ($\bar{X} = 2.67$, S.D.= 0.92) เมื่อฟังหรืออ่านภาษาอังกฤษ ถิ่นจะสรุปข้อมูล ที่ได้ฟังหรืออ่านเป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.53$, S.D.= 0.98) ในการสนทนาภาษาอังกฤษ ถิ่นเป็นฝ่ายเริ่มบทสนทนา ($\bar{X} = 2.45$, S.D.= 0.97) และถิ่นจดโน้ต ข้อความ เขียนจดหมาย หรือรายงานเป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.36$, S.D.= 1.05)

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดท้าย คือ ถิ่นอ่านสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษ เพื่อความเพลิดเพลิน ($\bar{X} = 2.27$, S.D.= 0.98)

ตาราง 4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการทดแทน (n=321)

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	Mean	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
ด้านการทดแทน			
1. ฉันใช้วิธีการเดา เพื่อให้เข้าใจคำในภาษาอังกฤษที่ไม่คุ้นเคย	3.13	0.95	ปานกลาง
2. ฉันใช้ท่าทางประกอบระหว่างการสนทนาภาษาอังกฤษเมื่อฉันนึกคำภาษาอังกฤษไม่ออก	3.11	0.98	ปานกลาง
3. ฉันใช้คำอื่นแทน เมื่อฉันไม่รู้คำที่ต้องการในภาษาอังกฤษ	2.91	0.99	ปานกลาง
4. ฉันอ่านภาษาอังกฤษ โดยไม่ต้องค้นหาความหมายของคำใหม่ทุกคำ	2.48	0.95	ต่ำ
5. ในการสนทนาภาษาอังกฤษ ฉันพยายามเดาว่าคู่สนทนาจะพูดอะไรต่อไป	3.02	0.96	ปานกลาง
6. ถ้าฉันคิดคำในภาษาอังกฤษไม่ออก ฉันจะใช้คำหรือวลีที่มีความหมายเหมือนหรือใกล้เคียงกันแทน	3.01	0.92	ปานกลาง
โดยรวม	2.94	0.96	ปานกลาง

จากตาราง 4.5 พบว่า นักศึกษา มีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้านการทดแทนโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.94, S.D. = 0.96$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ฉันใช้วิธีการเดา เพื่อให้เข้าใจคำในภาษาอังกฤษที่ไม่คุ้นเคย ($\bar{X} = 3.13, S.D. = 0.95$) รองลงมาคือ ฉันใช้ท่าทางประกอบระหว่างการสนทนาภาษาอังกฤษเมื่อฉันนึกคำภาษาอังกฤษไม่ออก ($\bar{X} = 3.11, S.D. = 0.98$) ในการสนทนาภาษาอังกฤษ ฉันพยายามเดาว่าคู่สนทนาจะพูดอะไรต่อไป ($\bar{X} = 3.02, S.D. = 0.96$) ถ้าฉันคิดคำในภาษาอังกฤษไม่ออก ฉันจะใช้คำหรือวลีที่มีความหมายเหมือนหรือใกล้เคียงกันแทน ($\bar{X} = 3.01, S.D. = 0.92$) และฉันใช้คำอื่นแทนเมื่อข้าพเจ้าไม่รู้คำที่ต้องการในภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.91, S.D. = 0.99$)

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ ฉันอ่านภาษาอังกฤษ โดยไม่ต้องค้นหาความหมายของคำใหม่ทุกคำ ($\bar{X} = 2.48, S.D. = 0.95$)

ตาราง 4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านอภิปัญญา (n=321)

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	Mean	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
ด้านอภิปัญญา			
1. ฉันพยายามหาโอกาสที่จะได้ใช้ภาษาอังกฤษ	3.06	0.97	ปานกลาง
2. ฉันสังเกตข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาอังกฤษของตนเอง และใช้ข้อผิดพลาดเหล่านั้น เพื่อช่วยให้ฉันเรียนได้ดีขึ้น	3.03	0.99	ปานกลาง
3. ฉันตั้งใจฟัง เมื่อได้ยินคนพูดภาษาอังกฤษ	3.41	0.98	ปานกลาง
4. ฉันพยายามหาวิธีการที่จะทำให้เรียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น	3.39	0.87	ปานกลาง
5. ฉันจัดการเวลา เพื่อให้มีเวลาเหลือที่จะทบทวนภาษาอังกฤษ	2.74	0.87	ปานกลาง
6. ฉันมองหาคนที่ฉันสามารถพูดคุยเป็นภาษาอังกฤษกับเขาได้	2.88	0.92	ปานกลาง
7. ฉันหาโอกาสที่จะอ่านภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุดเท่าที่ทำได้	3.05	0.96	ปานกลาง
8. ฉันมีเป้าหมายชัดเจนในการปรับปรุง พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ	3.17	0.98	ปานกลาง
9. ฉันคาดหวังในความก้าวหน้าในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.51	0.92	สูง
โดยรวม	3.14	0.94	ปานกลาง

จากตาราง 4.6 พบว่า นักศึกษา มีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้านอภิปัญญา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$, S.D.= 0.94) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ฉันคาดหวังในความก้าวหน้า ในการเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.51$, S.D.= 0.92) รองลงมาคือ ฉันตั้งใจฟัง เมื่อได้ยินคนพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.41$, S.D.= 0.98) ฉันพยายามหาวิธีการที่จะทำให้เรียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ($\bar{X} = 3.39$, S.D.= 0.87) ฉันมีเป้าหมายชัดเจนในการปรับปรุง พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.17$, S.D.= 0.98) ฉันพยายามหาโอกาสที่จะได้ใช้ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.06$, S.D.= 0.97) ฉันหาโอกาสที่จะอ่านภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุดเท่าที่ทำได้

ได้ ($\bar{X} = 3.05, S.D. = 0.96$) ฉันสังเกตข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาอังกฤษของตนเอง และใช้ข้อผิดพลาดเหล่านั้น เพื่อช่วยให้ฉันเรียนได้ดีขึ้น ($\bar{X} = 3.03, S.D. = 0.99$) และฉันมองหาคนที่ฉันสามารถพูดคุยเป็นภาษาอังกฤษกับเขาได้ ($\bar{X} = 2.88, S.D. = 0.92$)

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ ฉันจัดตารางเวลา เพื่อให้มีเวลาเหลือที่จะทบทวนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.74, S.D. = 0.87$)

ตาราง 4.7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาที่มีระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านอารมณ์และความรู้สึก (n=321)

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	Mean	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
ด้านอารมณ์และความรู้สึก			
1. ฉันพยายามผ่อนคลาย เมื่อรู้สึกกลัวที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษ	3.21	0.94	ปานกลาง
2. ฉันให้กำลังใจตนเองเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ แม้ว่าจะกลัวความผิดพลาด	3.33	0.95	ปานกลาง
3. ฉันให้รางวัลกับตนเองเมื่อใช้ภาษาอังกฤษได้ดี	2.69	1.04	ปานกลาง
4. ฉันรู้สึกกังวลหรือเครียดในขณะที่กำลังเรียน หรือ ใช้ภาษาอังกฤษ	2.68	1.02	ปานกลาง
5. ฉันเขียนบรรยายความรู้สึกในการเรียนภาษาอังกฤษในสมุดบันทึกประจำวัน	1.96	1.02	ต่ำ
6. ฉันเล่าถึงความรู้สึกขณะเรียนภาษาอังกฤษให้ผู้อื่นฟัง	2.69	0.98	ปานกลาง
โดยรวม	2.76	0.99	ปานกลาง

จากตาราง 4.7 พบว่า นักศึกษา มีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้านอารมณ์และความรู้สึกโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.76, S.D. = 0.99$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ฉันให้กำลังใจตนเองเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ แม้ว่าจะกลัวความผิดพลาด ($\bar{X} = 3.33, S.D. = 0.95$) รองลงมาคือ ฉันพยายามผ่อนคลาย เมื่อรู้สึกกลัวที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.21, S.D. = 0.94$) ฉันเล่าถึงความรู้สึกขณะเรียนภาษาอังกฤษให้ผู้อื่นฟัง ($\bar{X} = 2.69, S.D. = 0.98$) ฉันให้รางวัลกับตนเองเมื่อใช้ภาษาอังกฤษได้ดี ($\bar{X} = 2.69, S.D. = 1.04$) และฉันรู้สึกกังวลหรือเครียดในขณะที่กำลังเรียน หรือ ใช้ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.68, S.D. = 1.02$)

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ จินเขียนบรรยายความรู้สึกในการเรียนภาษาอังกฤษ ในสมุดบันทึกประจำวัน ($\bar{X} = 1.96, S.D. = 1.02$)

ตาราง 4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านสังคม (n=321)

กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ	Mean	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
ด้านสังคม			
1. ในการสนทนาภาษาอังกฤษ ถ้าฉันไม่เข้าใจสิ่งที่ผู้พูดพูด ฉันจะขอให้ผู้พูด พูดช้าลง หรือพูดซ้ำ	3.13	1.05	ปานกลาง
2. ในระหว่างที่ฉันสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ ฉันขอให้ผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษคนอื่นๆ (อาจารย์/เพื่อนนักศึกษา) แก้ไขการใช้ภาษาอังกฤษของฉัน	2.78	0.94	ปานกลาง
3. ฉันฝึกฝนภาษาอังกฤษกับเพื่อน	2.71	1.02	ปานกลาง
4. ฉันขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษจากผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษคนอื่นๆ (อาจารย์/เพื่อนนักศึกษา)	2.93	0.97	ปานกลาง
5. ฉันมักจะถามคำถามเป็นภาษาอังกฤษ	2.36	0.97	ต่ำ
6. ฉันพยายามเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของผู้ที่เป็นเจ้าของภาษา	2.82	1.04	ปานกลาง
โดยรวม	2.79	1.00	ปานกลาง

จากตาราง 4.8 พบว่า นักศึกษา มีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ ด้านสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.79, S.D. = 1.00$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ในการสนทนาภาษาอังกฤษ ถ้าฉันไม่เข้าใจสิ่งที่ผู้พูดพูด ฉันจะขอให้ผู้พูด พูดช้าลง หรือพูดซ้ำ ($\bar{X} = 3.13, S.D. = 1.05$) รองลงมาคือ ฉันขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษจากผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษคนอื่นๆ (อาจารย์/เพื่อนนักศึกษา) ($\bar{X} = 2.93, S.D. = 0.97$) ฉันพยายามเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของผู้ที่เป็นเจ้าของภาษา ($\bar{X} = 2.78, S.D. = 0.94$) ในระหว่างที่ฉันสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ ฉันขอให้ผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษคนอื่นๆ (อาจารย์/เพื่อนนักศึกษา) แก้ไขการใช้ภาษาอังกฤษของฉัน ($\bar{X} = 2.78, S.D. = 0.94$) และฉันฝึกฝนภาษาอังกฤษกับเพื่อน ($\bar{X} = 2.71, S.D. = 1.02$)

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ ฉันมักจะถามคำถามเป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.36, S.D. = 0.97$)

3. ผลการศึกษาการเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำแนกตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำแนกตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-Test) ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-Way ANOVA) ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 321 ตัวอย่าง ดังตาราง 4.9- 4.15

ตาราง 4.9 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำแนกตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ

กลยุทธ์การเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ								F	Sig
	กลุ่ม 1		กลุ่ม 2		กลุ่ม 3		กลุ่ม 4			
	A		B+,B		C+,C		D+,D			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการจำ	3.12	0.53	2.77	0.53	2.52	0.58	2.41	0.64	25.560	.000**
2. ด้านพหูพจน์ไวยากรณ์	3.13	0.55	2.70	0.59	2.44	0.56	2.27	0.63	32.480	.000**
3. ด้านการทบทวน	3.36	0.61	2.95	0.63	2.63	0.59	2.47	0.60	31.717	.000**
4. ด้านอภิปัญญา	3.53	0.64	3.17	0.64	2.83	0.58	2.64	0.60	29.946	.000**
5. ด้านอารมณ์และ ความรู้สึก	3.07	0.56	2.78	0.62	2.53	0.55	2.34	0.61	21.152	.000**
6. ด้านสังคม	3.11	0.72	2.71	0.62	2.56	0.63	2.55	0.79	13.160	.000**
โดยรวม	3.22	0.47	2.84	0.49	2.57	0.45	2.43	0.53	40.839	.000**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4.9 พบว่า นักศึกษาที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 4.10 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการจำ จำแนกตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ

กลยุทธ์การเรียน ภาษาอังกฤษ	ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ								F	Sig
	กลุ่ม 1		กลุ่ม 2		กลุ่ม 3		กลุ่ม 4			
	A		B+,B		C+,C		D+,D			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ในการเรียน ภาษาอังกฤษ ฉันคิด เชื่อมโยงความสัมพันธ์ ระหว่างสิ่งที่เรียนรู้อยู่แล้ว กับสิ่งที่ได้เรียนรู้ใหม่	3.31	0.79	3.00	0.75	2.65	0.72	2.58	1.00	14.482	.000**
2. ฉันนำคำใหม่ที่ได้เรียน ไปใช้ในประโยค เพื่อให้ จำคำศัพท์นั้นได้	3.30	0.81	2.81	0.86	2.58	0.82	2.71	1.11	12.149	.000**
3. ฉันเชื่อมโยงเสียงของ คำใหม่ในภาษาลังกฤษกับ ภาพของคำนั้นเพื่อช่วยให้ จำได้ดียิ่งขึ้น	3.31	0.74	2.86	0.77	2.73	0.88	2.55	0.86	13.091	.000**
4. ฉันจดจำคำใหม่ใน ภาษาอังกฤษ โดยนึกถึง ภาพของเหตุการณ์ซึ่งคำ เหล่านั้นอาจจะถูกใช้	3.41	0.84	3.04	0.83	2.81	0.87	2.71	0.93	10.427	.000**
5. ฉันใช้คำพ้องเสียงเพื่อ ช่วยให้จดจำคำใหม่ใน ภาษาอังกฤษ	3.00	0.93	2.87	0.93	2.61	0.96	2.37	1.05	5.470	.000**
6. ฉันใช้บัตรคำเพื่อช่วย ในการจำคำใหม่ใน ภาษาอังกฤษ	2.70	1.10	2.33	1.02	2.14	0.95	2.13	0.99	5.902	.000**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 4.10 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการจำ จำแนกตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ (ต่อ)

กลยุทธ์การเรียน ภาษาอังกฤษ	ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ								F	Sig
	กลุ่ม 1		กลุ่ม 2		กลุ่ม 3		กลุ่ม 4			
	A	B+,B	C+,C	D+,D						
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
7. ฉันแสดงท่าทาง ประกอบ เพื่อช่วยในการ จำคำใหม่ ในภาษาอังกฤษ	2.89	1.02	2.46	0.97	2.15	1.00	2.26	1.20	9.116	.000**
8. ฉันทบทวนบทเรียน ภาษาอังกฤษสม่ำเสมอ	3.11	0.75	2.70	0.74	2.52	0.75	2.11	0.89	19.374	.000**
9. ฉันจำคำหรือวลีใหม่ใน ภาษาอังกฤษ โดยการ จดจำว่าคำเหล่านั้นอยู่หน้า ใดในหนังสือ ส่วนใดใน กระดาษ หรือป้ายใดบน ท้องถนน	3.07	0.88	2.88	0.84	2.44	1.03	2.26	1.16	11.079	.000**
โดยรวม	3.12	0.53	2.77	0.53	2.52	0.58	2.41	0.64	25.560	.000**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4.10 พบว่า นักศึกษาที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีการใช้
กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ ด้านการจำ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 4.11 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านพุทธิปัญญา จำแนกตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ

กลยุทธ์การเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ								F	Sig
	กลุ่ม 1		กลุ่ม 2		กลุ่ม 3		กลุ่ม 4			
	A		B+,B		C+,C		D+,D			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ค้นพบหรือเขียนคำใหม่ ในภาษาอังกฤษซ้ำๆ หลายๆ ครั้ง	3.09	0.87	2.70	0.86	2.39	0.79	2.00	0.87	19.873	.000**
2. ค้นพยายามพูดให้ เหมือนเจ้าของภาษา	3.44	1.04	3.22	0.98	2.92	0.73	2.21	0.96	17.801	.000**
3. ค้นฝึกการออกเสียง ภาษาอังกฤษ	3.56	1.00	3.16	0.86	2.83	0.88	2.24	1.00	22.035	.000**
4. ค้นนำคำศัพท์ใน ภาษาลังกฤษที่ฉันรู้ไปใช้ ในสถานการณ์ต่างๆ	3.35	0.91	2.97	0.90	2.57	0.91	2.26	0.89	19.103	.000**
5. ในการสนทนา ภาษาอังกฤษ ฉันเป็นฝ่าย เริ่มบทสนทนา	2.82	0.93	2.41	0.94	2.18	0.85	2.13	1.09	9.683	.000**
6. ค้นดูรายการโทรทัศน์ ฟังเพลง หรือภาพยนตร์ที่ พากย์ภาษาอังกฤษ	3.29	1.03	2.79	1.03	2.52	1.11	2.39	1.08	11.225	.000**
7. ค้นอ่านสิ่งพิมพ์ ภาษาอังกฤษ เพื่อความ เพลิดเพลิน	2.68	0.95	2.18	0.88	2.01	0.98	1.95	0.98	10.633	.000**
8. ค้นจดโน้ต ข้อความ เขียนจดหมาย หรือ รายงานเป็นภาษาอังกฤษ	2.81	0.96	2.15	0.98	2.15	1.06	2.03	1.03	11.358	.000**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 4.11 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านพุทธิปัญญา จำแนกตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ (ต่อ)

กลยุทธ์การเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ								F	Sig
	กลุ่ม 1		กลุ่ม 2		กลุ่ม 3		กลุ่ม 4			
	A	B+,B	C+,C	D+,D						
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
9. ในการทบทวนบทเรียน ภาษาอังกฤษ นั้นอ่าน ผ่านๆ ไปได้ใจความ ก่อนที่จะกลับมาอ่านโดย ละเอียดอีกครั้ง	3.27	0.88	2.82	0.89	2.56	1.00	2.47	1.13	11.657	.000**
10. นั้นคิดถึงคำใน ภาษาไทยที่มีความหมาย ใกล้เคียงกับคำศัพท์ใหม่ ในภาษาคงฤท	3.26	0.94	2.80	0.87	2.60	0.96	2.53	0.98	10.614	.000**
11. นั้นศึกษารูปแบบการ เรียงประโยคใน ภาษาอังกฤษ	3.02	0.84	2.71	0.82	2.36	0.87	2.42	1.03	10.503	.000**
12. นั้นหาความหมายของ คำในภาษาอังกฤษโดย การแบ่งคำนั้นๆออกเป็น ส่วนๆตามความเข้าใจ	3.14	0.94	2.64	1.11	2.50	0.95	2.50	1.08	8.177	.000**
13. นั้นพยายามไม่แปล ความหมายทีละคำ	3.12	0.99	2.79	1.02	2.37	0.98	2.29	0.98	11.823	.000**
14. เมื่อฟังหรืออ่าน ภาษาอังกฤษ นั้นจะสรุป ข้อมูล ที่ได้ฟังหรืออ่าน เป็นภาษาอังกฤษ	2.94	0.89	2.41	0.94	2.18	1.03	2.42	0.83	11.642	.000**
โดยรวม	3.13	0.55	2.70	0.59	2.44	0.56	2.27	0.63	32.480	.000**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4.11 พบว่า นักศึกษาที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีการใช้กลยุทธ์การเรียน ด้านพุทธิปัญญา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 4.12 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการทดแทน จำแนกตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ

กลยุทธ์การเรียน ภาษาอังกฤษ	ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ								F	Sig
	กลุ่ม 1		กลุ่ม 2		กลุ่ม 3		กลุ่ม 4			
	A		B+,B		C+,C		D+,D			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ฉันใช้วิธีการเดา เพื่อให้ เข้าใจคำในภาษาอังกฤษที่ ไม่คุ้นเคย	3.46	0.88	3.11	0.92	2.94	0.88	2.68	1.04	9.013	.000**
2. ฉันใช้ท่าทางประกอบ ระหว่างการสนทนา ภาษาอังกฤษเมื่อฉันนึกคำ ภาษาอังกฤษไม่ออก	3.54	0.91	3.05	0.90	2.93	1.03	2.45	0.72	15.511	.000**
3. ฉันใช้คำอื่นแทน เมื่อ ฉันไม่รู้คำที่ถูกต้องใน ภาษาอังกฤษ	3.31	0.93	2.99	0.95	2.52	0.90	2.45	0.98	14.584	.000**
4. ฉันอ่านภาษาอังกฤษ โดย ไม่ต้อง ค้นหา ความหมายของคำใหม่ทุก คำ	2.91	0.89	2.44	0.98	2.11	0.86	2.21	0.78	14.172	.000**
5. ในการสนทนา ภาษาอังกฤษ ฉันพยายาม เดาคำที่สนทนาจะพูด อะไรต่อไป	3.47	0.91	3.00	0.91	2.69	0.85	2.55	0.98	16.176	.000**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 4.12 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการทดแทน จำนวนตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ (ต่อ)

กลยุทธ์การเรียน ภาษาอังกฤษ	ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ								F	Sig
	กลุ่ม 1		กลุ่ม 2		กลุ่ม 3		กลุ่ม 4			
	A	B+,B	C+,C	D+,D						
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
6. ถ้าฉันคิดคำใน ภาษาอังกฤษไม่ออก ฉัน จะใช้คำหรือวลีที่มี ความหมายเหมือนหรือ ใกล้เคียงกันแทน	3.46	0.80	3.10	0.84	2.56	0.81	2.50	0.98	23.584	.000**
โดยรวม	3.36	0.61	2.95	0.63	2.63	0.59	2.47	0.60	31.717	.000**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4.12 พบว่า นักศึกษาที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ ด้านการทดแทน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 4.13 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านอภิปัญญา จำแนกตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ

กลยุทธ์การเรียน ภาษาอังกฤษ	ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ								F	Sig
	กลุ่ม 1		กลุ่ม 2		กลุ่ม 3		กลุ่ม 4			
	A	B+,B	C+,C	D+,D						
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ฉันพยายามหาโอกาสที่จะได้ใช้ภาษาอังกฤษ	3.57	0.90	2.97	0.98	2.71	0.80	2.55	0.83	20.620	.000**
2. ฉันสังเกตข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาอังกฤษของตนเอง และใช้ข้อผิดพลาดเหล่านั้นเพื่อช่วยให้ฉันเรียนได้ดีขึ้น	3.40	0.89	3.07	0.94	2.76	0.95	2.53	1.08	11.393	.000**
3. ฉันตั้งใจฟัง เมื่อได้ยินคนพูดภาษาอังกฤษ	3.84	0.86	3.52	0.97	3.01	0.87	2.82	0.98	19.366	.000**
4. ฉันพยายามหาวิธีการที่จะทำให้เรียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น	3.77	0.87	3.40	0.76	3.12	0.78	2.92	0.85	15.055	.000**
5. ฉันจัดตารางเวลาเพื่อให้มีเวลาเหลือที่จะทบทวนภาษาอังกฤษ	3.06	0.84	2.76	0.87	2.42	0.81	2.55	0.76	10.028	.000**
6. ฉันมองหาคนที่ฉันสามารถพูดคุยเป็นภาษาอังกฤษกับเขาได้	3.24	0.90	2.95	0.86	2.60	0.87	2.29	0.80	15.282	.000**
7. ฉันหาโอกาสที่จะอ่านภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุดเท่าที่ทำได้	3.52	0.81	3.08	0.85	2.71	0.96	2.42	0.92	20.918	.000**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 4.13 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านอภิปัญญา จำแนกตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ (ต่อ)

กลยุทธ์การเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ								F	Sig
	กลุ่ม 1		กลุ่ม 2		กลุ่ม 3		กลุ่ม 4			
	A	B+,B	C+,C	D+,D						
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
8. ฉันมีเป้าหมายชัดเจน ในการปรับปรุง พัฒนา ทักษะภาษาอังกฤษ	3.56	0.90	3.21	0.96	2.92	0.89	2.55	0.98	14.036	.000**
9. ฉันคาดหวังใน ความก้าวหน้า ในการ เรียนภาษาอังกฤษ	3.81	0.86	3.58	0.86	3.23	0.86	3.11	1.09	9.985	.000**
โดยรวม	3.53	0.64	3.17	0.64	2.83	0.58	2.64	0.60	29.946	.000**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4.13 พบว่า นักศึกษาที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้านอภิปัญญา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 4.14 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านอารมณ์และความรู้สึกร่วมกันตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ

กลยุทธ์การเรียน ภาษาอังกฤษ	ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ								F	Sig
	กลุ่ม 1		กลุ่ม 2		กลุ่ม 3		กลุ่ม 4			
	A	B+,B	C+,C	D+,D						
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ฉันพยายามผ่อนคลาย เมื่อรู้สึกกลัวที่จะต้องใช้ ภาษาอังกฤษ	3.61	0.83	3.21	0.94	2.88	0.84	2.82	1.01	13.727	.000**
2. ฉันให้กำลังใจตนเอง เมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ แม้ว่าจะกลัวความ ผิดพลาด	3.78	0.82	3.34	0.96	2.98	0.82	2.82	0.98	18.082	.000**
3. ฉันให้รางวัลกับตนเอง เมื่อใช้ภาษาอังกฤษได้ดี	3.03	1.01	2.77	1.00	2.49	1.00	2.00	0.90	11.651	.000**
4. ฉันรู้สึกกังวลหรือ เครียดในขณะที่กำลังเรียน หรือใช้ภาษาอังกฤษ	2.91	1.02	2.69	1.02	2.58	0.97	2.24	1.00	4.575	.004**
5. ฉันเขียนบรรยาย ความรู้สึกรู้สึกในการเรียน ภาษาอังกฤษ ในสมุด บันทึกประจำวัน	2.16	1.07	1.93	1.03	1.82	0.92	1.74	1.03	2.506	.059
6. ฉันเล่าถึงความรู้สึกรู้สึก ขณะเรียนภาษาอังกฤษให้ ผู้อื่นฟัง	2.95	1.02	2.71	0.99	2.45	0.90	2.45	0.86	5.233	.002**
โดยรวม	3.07	0.56	2.78	0.62	2.53	0.55	2.34	0.61	21.152	.000**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4.14 พบว่า นักศึกษาที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ ด้านอารมณ์และความรู้สึก โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เรื่องฉันพยายามผ่อนคลาย เมื่อรู้สึกกลัวที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษ เรื่องฉันให้กำลังใจตนเองเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ แม้ว่าจะกลัวความผิดพลาด เรื่องฉันให้รางวัลกับตนเองเมื่อใช้ภาษาอังกฤษได้ดี เรื่องฉันรู้สึกกังวลหรือเครียดในขณะที่กำลังเรียนหรือใช้ภาษาอังกฤษ และเรื่องฉันเข้าถึงความรู้สึกขณะเรียนภาษาอังกฤษให้ผู้อื่นฟัง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 4.15 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านสังคม จำแนกตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ

กลยุทธ์การเรียน ภาษาอังกฤษ	ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ								F	Sig
	กลุ่ม 1		กลุ่ม 2		กลุ่ม 3		กลุ่ม 4			
	A		B+,B		C+,C		D+,D			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ในการสนทนาภาษาอังกฤษ ถ้าฉันไม่เข้าใจสิ่งที่ผู้พูดพูด ฉันจะขอให้ผู้พูด พูดช้าลง หรือพูดซ้ำ	3.48	0.92	3.09	1.01	2.82	1.04	2.92	1.22	7.476	.000**
2. ในระหว่างที่ฉันสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ ฉันขอให้ผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษคนอื่นๆ (อาจารย์/เพื่อนนักศึกษา) แก้ไขการใช้ภาษาอังกฤษของฉัน	3.12	0.95	2.66	0.86	2.57	0.92	2.58	0.92	7.566	.000**
3. ฉันฝึกฝนภาษาอังกฤษกับเพื่อน	3.04	1.07	2.63	0.91	2.45	0.95	2.55	1.08	6.267	.000**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 4.15 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านสังคม จำแนกตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ (ต่อ)

กลยุทธ์การเรียน ภาษาอังกฤษ	ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ								F	Sig
	กลุ่ม 1		กลุ่ม 2		กลุ่ม 3		กลุ่ม 4			
	A	B+,B	C+,C	D+,D						
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
4. ฉันขอความช่วยเหลือ เกี่ยวกับการใช้ ภาษาอังกฤษจากผู้ใช้ ภาษาอังกฤษคนอื่นๆ (อาจารย์/เพื่อนนักศึกษา)	3.20	0.97	2.84	0.92	2.73	0.95	2.79	0.99	4.804	.003**
5. ฉันมักจะถามคำถาม เป็นภาษาอังกฤษ	2.69	1.01	2.31	0.89	2.13	0.83	2.08		7.483	.000**
6. ฉันพยายามเรียนรู้ เกี่ยวกับวัฒนธรรมของผู้ที่ เป็นเจ้าของภาษา	3.14	1.02	2.75	1.03	2.68	0.93	2.37	1.10	6.828	.000**
โดยรวม	3.11	0.72	2.71	0.62	2.56	0.63	2.55	0.79	13.160	.000**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4.15 พบว่า นักศึกษาที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ ด้านสังคม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ของนักศึกษากลุ่มเก่งมากในการเรียนภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ของนักศึกษากลุ่มเก่งมากในการเรียนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย ด้านการจำ ด้านพหุธิปัญญา ด้านการทดแทน ด้านอภิปัญญา ด้านอารมณ์และความรู้สึก และด้านสังคม วิเคราะห์โดยค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 108 ตัวอย่าง ดังตาราง 4.16-4.22

ตาราง 4.16 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ของนักศึกษากลุ่มเก่งมากในการเรียนภาษาอังกฤษโดยภาพรวมและรายด้าน (n=108)

พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ	Mean	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. พฤติกรรมด้านการจำ	3.12	0.87	ปานกลาง
2. พฤติกรรมด้านพหุธิปัญญา	3.13	0.94	ปานกลาง
3. พฤติกรรมด้านการทดแทน	3.36	0.89	ปานกลาง
4. พฤติกรรมด้านอภิปัญญา	3.53	0.87	สูง
5. พฤติกรรมด้านอารมณ์และความรู้สึก	3.07	0.96	ปานกลาง
6. พฤติกรรมด้านสังคม	3.11	0.99	ปานกลาง
โดยรวม	3.22	0.92	ปานกลาง

จากตาราง 4.16 พบว่า นักศึกษากลุ่มเก่งมาก มีการใช้พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$, S.D.= 0.92) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ พฤติกรรมด้านอภิปัญญา ($\bar{X} = 3.53$, S.D.= 0.87) รองลงมาคือ พฤติกรรมด้านการทดแทน ($\bar{X} = 3.36$, S.D.= 0.89) พฤติกรรมด้านพหุธิปัญญา ($\bar{X} = 3.13$, S.D.= 0.94) พฤติกรรมด้านการจำ ($\bar{X} = 3.12$, S.D.= 0.87) และพฤติกรรมด้านสังคม ($\bar{X} = 3.11$, S.D.= 0.99)

ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดท้าย คือ พฤติกรรมด้านอารมณ์และความรู้สึก ($\bar{X} = 3.07$, S.D.= 0.96)

ตาราง 4.17 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ของนักศึกษากลุ่มเก่งมากในการ
เรียนภาษาอังกฤษ ด้านการจำ (n=108)

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	Mean	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
ด้านการจำ			
1. ในการเรียนภาษาอังกฤษ ฉันคิดเชื่อมโยง ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่เรารู้มาแล้วกับสิ่งที่ได้ เรียนรู้ใหม่	3.31	0.79	ปานกลาง
2. ฉันนำคำใหม่ที่ได้เรียน ไปใช้ในประโยค เพื่อให้จำ คำศัพท์นั้นได้	3.30	0.81	ปานกลาง
3. ฉันเชื่อมโยงเสียงของคำใหม่ในภาษาอังกฤษกับภาพ ของคำนั้นเพื่อช่วยให้จำได้ดีขึ้น	3.31	0.74	ปานกลาง
4. ฉันจดจำคำใหม่ในภาษาอังกฤษ โดยนึกถึงภาพของ เหตุการณ์ซึ่งคำเหล่านั้นอาจจะถูกใช้	3.41	0.84	ปานกลาง
5. ฉันใช้คำพ้องเสียงเพื่อช่วยให้จดจำคำใหม่ใน ภาษาอังกฤษ	3.00	0.93	ปานกลาง
6. ฉันใช้บัตรคำเพื่อช่วยในการจำคำใหม่ในภาษาอังกฤษ	2.70	1.10	ปานกลาง
7. ฉันแสดงท่าทางประกอบ เพื่อช่วยในการจำคำใหม่ ในภาษาอังกฤษ	2.89	1.02	ปานกลาง
8. ฉันทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษสม่ำเสมอ	3.11	0.75	ปานกลาง
9. ฉันจำคำหรือวลีใหม่ในภาษาอังกฤษ โดยการจดจำว่า คำเหล่านั้นอยู่หน้าใดในหนังสือ ส่วนใดในกระดาษ หรือป้ายไคบนที่องถนน	3.07	0.88	ปานกลาง
โดยรวม	3.12	0.87	ปานกลาง

จากตาราง 4.17 พบว่า นักศึกษากลุ่มเก่งมาก มีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านการ
จำโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.12$, S.D.= 0.87) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า
ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ฉันจดจำคำใหม่ในภาษาอังกฤษ โดยนึกถึงภาพของเหตุการณ์ซึ่งคำ
เหล่านั้นอาจจะถูกใช้ ($\bar{X} = 3.41$, S.D.= 0.84) รองลงมาคือฉันเชื่อมโยงเสียงของคำใหม่ใน
ภาษาอังกฤษกับภาพของคำนั้นเพื่อช่วยให้จำได้ดีขึ้น ($\bar{X} = 3.31$, S.D.= 0.74) ในการเรียน
ภาษาอังกฤษ ฉันคิดเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่เรารู้มาแล้วกับสิ่งที่ได้ ($\bar{X} = 3.31$, S.D.=

0.79) ถิ่นนำคำใหม่ที่ได้เรียน ไปใช้ในประโยค เพื่อให้จำคำศัพท์นั้นได้ ($\bar{X} = 3.30$, S.D.= 0.81) ถิ่นทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.11$, S.D.= 0.75) ถิ่นจำคำหรือวลีใหม่ในภาษาอังกฤษ โดยการจดจำว่าคำเหล่านั้นอยู่หน้าใดในหนังสือ ส่วนใดในกระดาษ หรือป้ายไคบนท้องถนน ($\bar{X} = 3.07$, S.D.= 0.88) ถิ่นใช้คำพ้องเสียงเพื่อช่วยให้จดจำคำใหม่ในภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.00$, S.D.= 0.93) และถิ่นแสดงท่าทางประกอบ เพื่อช่วยในการจำคำใหม่ ในภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.89$, S.D.= 1.02)

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ ถิ่นใช้บัตรคำเพื่อช่วยในการจำคำใหม่ในภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.70$, S.D.= 1.10)

ตาราง 4.18 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ของนักศึกษากลุ่มเก่งมากในการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านพุทธิปัญญา (n=108)

กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ	Mean	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
ด้านพุทธิปัญญา			
1. ถิ่นพูดหรือเขียนคำใหม่ในภาษาอังกฤษซ้ำๆ หลายครั้ง	3.09	0.87	ปานกลาง
2. ถิ่นพยายามพูดให้เหมือนเจ้าของภาษา	3.44	1.04	ปานกลาง
3. ถิ่นฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษ	3.56	1.00	สูง
4. ถิ่นนำคำศัพท์ในภาษาอังกฤษที่ถิ่นรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ	3.35	0.91	ปานกลาง
5. ในการสนทนาภาษาอังกฤษ ถิ่นเป็นฝ่ายเริ่มบทสนทนา	2.82	0.93	ปานกลาง
6. ถิ่นดูรายการโทรทัศน์ ฟังเพลง หรือภาพยนตร์ที่พากย์ภาษาอังกฤษ	3.29	1.03	ปานกลาง
7. ถิ่นอ่านสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษ เพื่อความเพลิดเพลิน	2.68	0.95	ปานกลาง
8. ถิ่นจดโน้ต ข้อความ เขียนจดหมาย หรือรายงานเป็นภาษาอังกฤษ	2.81	0.96	ปานกลาง
9. ในการทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษ ถิ่นอ่านผ่านๆ ให้ได้ใจความ ก่อนที่จะกลับมาอ่านโดยละเอียดอีกครั้ง	3.27	0.88	ปานกลาง

ตาราง 4.18 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ของนักศึกษากลุ่มเก่งมากในการ
เรียนภาษาอังกฤษ ด้านพุทธิปัญญา (n=108) (ต่อ)

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	Mean	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
ด้านพุทธิปัญญา			
10. ฉันคิดถึงคำในภาษาไทยที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำศัพท์ใหม่ในภาษาอังกฤษ	3.26	0.94	ปานกลาง
11. ฉันศึกษารูปแบบการเรียงประโยคในภาษาอังกฤษ	3.02	0.84	ปานกลาง
12. ฉันหาความหมายของคำในภาษาอังกฤษโดยการแบ่งคำนั้นๆออกเป็นส่วนๆตามความเข้าใจ	3.14	0.94	ปานกลาง
13. ฉันพยายามไม่แปลความหมายทีละคำ	3.12	0.99	ปานกลาง
14. เมื่อฟังหรืออ่านภาษาอังกฤษ ฉันจะสรุปข้อมูล ที่ได้ฟังหรืออ่านเป็นภาษาอังกฤษ	2.94	0.89	ปานกลาง
โดยรวม	3.13	0.94	ปานกลาง

จากตาราง 4.18 พบว่า นักศึกษากลุ่มเก่งมาก มีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านพุทธิปัญญา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$, S.D.= 0.94) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ฉันฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.56$, S.D.= 1.00) รองลงมาคือ ฉันพยายามพูดให้เหมือนเจ้าของภาษา ($\bar{X} = 3.35$, S.D.= 0.91) ฉันนำคำศัพท์ในภาษาอังกฤษที่ฉันรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ($\bar{X} = 3.35$, S.D.= 0.91) ฉันดูรายการ โทรทัศน์ ฟังเพลง หรือภาพยนตร์ที่พากย์ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.29$, S.D.= 1.03) ในบททวนบทเรียนภาษาอังกฤษ ฉันอ่านผ่านๆ ให้ได้ใจความ ก่อนที่จะกลับมาอ่านโดยละเอียดอีกครั้ง ($\bar{X} = 3.27$, S.D.= 0.88) ฉันคิดถึงคำในภาษาไทยที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำศัพท์ใหม่ในภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.26$, S.D.= 0.94) ฉันหาความหมายของคำในภาษาอังกฤษโดยการแบ่งคำนั้นๆออกเป็นส่วนๆตามความเข้าใจ ($\bar{X} = 3.14$, S.D.= 0.94) ฉันพยายามไม่แปลความหมายทีละคำ ($\bar{X} = 3.12$, S.D.= 0.99) ฉันพูดหรือเขียนคำใหม่ในภาษาอังกฤษซ้ำๆหลายๆ ครั้ง ($\bar{X} = 3.09$, S.D.= 0.87) ฉันศึกษารูปแบบการเรียงประโยคในภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.02$, S.D.= 0.84) เมื่อฟังหรืออ่านภาษาอังกฤษ ฉันจะสรุปข้อมูล ที่ได้ฟังหรืออ่านเป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.94$, S.D.= 0.89) ในการสนทนาภาษาอังกฤษ ฉันเป็นฝ่ายเริ่มบทสนทนา ($\bar{X} = 2.82$, S.D.= 0.93) และฉันจดโน้ต ข้อความ เขียนจดหมาย หรือรายงานเป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.81$, S.D.= 0.96)

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ ถิ่นอ่านสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษ เพื่อความเพลิดเพลิน ($\bar{X} = 2.68, S.D. = 0.95$)

ตาราง 4.19 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ของนักศึกษากลุ่มเก่งมากในการ เรียนภาษาอังกฤษ ด้านการทดแทน (n=108)

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	Mean	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
ด้านการทดแทน			
1. ถิ่นใช้วิธีการเดา เพื่อให้เข้าใจคำในภาษาอังกฤษที่ไม่คุ้นเคย	3.46	0.88	ปานกลาง
2. ถิ่นใช้ท่าทางประกอบระหว่างการสนทนา ภาษาอังกฤษเมื่อถิ่นนึกคำภาษาอังกฤษไม่ออก	3.54	0.91	สูง
3. ถิ่นใช้คำอื่นแทน เมื่อถิ่นไม่รู้คำที่ถูกต้องใน ภาษาอังกฤษ	3.31	0.93	ปานกลาง
4. ถิ่นอ่านภาษาอังกฤษ โดยไม่ต้องค้นหาความหมาย ของคำใหม่ทุกคำ	2.91	0.89	ปานกลาง
5. ในการสนทนาภาษาอังกฤษ ถิ่นพยายามเดาคำที่ สนทนาจะพูดอะไรต่อไป	3.47	0.91	ปานกลาง
6. ถิ่นคิดคำในภาษาอังกฤษไม่ออก ถิ่นจะใช้คำหรือ วลีที่มีความหมายเหมือนหรือใกล้เคียงกันแทน	3.46	0.80	ปานกลาง
โดยรวม	3.36	0.89	ปานกลาง

จากตาราง 4.19 พบว่า นักศึกษากลุ่มเก่งมาก มีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้าน การทดแทน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36, S.D. = 0.89$) และเมื่อพิจารณาเป็นราย ข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ถิ่นใช้ท่าทางประกอบระหว่างการสนทนาภาษาอังกฤษเมื่อถิ่น นึกคำภาษาอังกฤษไม่ออก ($\bar{X} = 3.54, S.D. = 0.91$) รองลงมาคือ ในการสนทนาภาษาอังกฤษ ถิ่น พยายามเดาคำที่สนทนาจะพูดอะไรต่อไป ($\bar{X} = 3.47, S.D. = 0.91$) ถิ่นคิดคำในภาษาอังกฤษไม่ ออก ถิ่นจะใช้คำหรือวลีที่มีความหมายเหมือนหรือใกล้เคียงกันแทน ($\bar{X} = 3.46, S.D. = 0.80$) ถิ่นใช้ วิธีการเดา เพื่อให้เข้าใจคำในภาษาอังกฤษที่ไม่คุ้นเคย ($\bar{X} = 3.46, S.D. = 0.88$) และถิ่นใช้คำอื่นแทน เมื่อข้าพเจ้าไม่รู้คำที่ถูกต้องในภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.31, S.D. = 0.93$)

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ ฉันอ่านภาษาอังกฤษ โดยไม่ต้องค้นหาความหมายของคำใหม่ทุกคำ ($\bar{X} = 2.91, S.D. = 0.89$)

ตาราง 4.20 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ของนักศึกษากลุ่มเก่งมากในการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านอภิปัญญา ($n=108$)

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	Mean	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
ด้านอภิปัญญา			
1. ฉันพยายามหาโอกาสที่จะได้ใช้ภาษาอังกฤษ	3.57	0.90	สูง
2. ฉันสังเกตข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาอังกฤษของตนเอง และใช้ข้อผิดพลาดเหล่านั้น เพื่อช่วยให้ฉันเรียนได้ดีขึ้น	3.40	0.89	ปานกลาง
3. ฉันตั้งใจฟัง เมื่อได้ยินคนพูดภาษาอังกฤษ	3.84	0.86	สูง
4. ฉันพยายามหาวิธีการที่จะทำให้เรียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น	3.77	0.87	สูง
5. ฉันจัดตารางเวลา เพื่อให้มีเวลาเหลือที่จะ ทบทวนภาษาอังกฤษ	3.06	0.84	ปานกลาง
6. ฉันมองหาคนที่ฉันสามารถพูดคุยเป็นภาษาอังกฤษกับเขาได้	3.24	0.90	ปานกลาง
7. ฉันหาโอกาสที่จะอ่านภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุดเท่าที่ทำได้	3.52	0.81	สูง
8. ฉันมีเป้าหมายชัดเจนในการปรับปรุง พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ	3.56	0.90	สูง
9. ฉันคาดหวังในความก้าวหน้า ในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.81	0.86	สูง
โดยรวม	3.53	0.87	สูง

จากตาราง 4.20 พบว่า นักศึกษากลุ่มเก่งมาก มีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้านอภิปัญญา โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.53, S.D. = 0.87$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ฉันตั้งใจฟัง เมื่อได้ยินคนพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.84, S.D. = 0.86$) รองลงมาคือ ฉันคาดหวังในความก้าวหน้า ในการเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.81, S.D. = 0.86$)

ฉันพยายามหาวิธีการที่จะทำให้เรียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ($\bar{X} = 3.77$, S.D.= 0.87) ฉันพยายามหาโอกาสที่จะได้ใช้ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.57$, S.D.= 0.90) ฉันมีเป้าหมายชัดเจนในการปรับปรุงพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.56$, S.D.= 0.90) ฉันหาโอกาสที่จะอ่านภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุดเท่าที่ทำได้ ($\bar{X} = 3.52$, S.D.= 0.81) ฉันสังเกตข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาอังกฤษของตนเอง และใช้ข้อผิดพลาดเหล่านั้น เพื่อช่วยให้ฉันเรียนได้ดีขึ้น ($\bar{X} = 3.40$, S.D.= 0.89) และฉันมองหาคนที่ฉันสามารถพูดคุยเป็นภาษาอังกฤษกับเขาได้ ($\bar{X} = 3.24$, S.D.= 0.90)

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ ฉันมองหาคนที่ฉันสามารถพูดคุยเป็นภาษาอังกฤษกับเขาได้ ($\bar{X} = 3.24$, S.D.= 0.90)

ตาราง 4.21 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ของนักศึกษากลุ่มเก่งมากในการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านอารมณ์และความรู้สึก (n=108)

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	Mean	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
ด้านอารมณ์และความรู้สึก			
1. ฉันพยายามผ่อนคลาย เมื่อรู้สึกกลัวที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษ	3.61	0.83	สูง
2. ฉันให้กำลังใจตนเองเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ แม้ว่าจะกลัวความผิดพลาด	3.78	0.82	สูง
3. ฉันให้รางวัลกับตนเองเมื่อใช้ภาษาอังกฤษได้ดี	3.03	1.01	ปานกลาง
4. ฉันรู้สึกกังวลหรือเครียดในขณะที่กำลังเรียน หรือใช้ภาษาอังกฤษ	2.91	1.02	ปานกลาง
5. ฉันเขียนบรรยายความรู้สึกในการเรียนภาษาอังกฤษในสมุดบันทึกประจำวัน	2.16	1.07	ต่ำ
6. ฉันเล่าถึงความรู้สึกขณะเรียนภาษาอังกฤษให้ผู้อื่นฟัง	2.95	1.02	ปานกลาง
โดยรวม	3.07	0.96	ปานกลาง

จากตาราง 4.21 พบว่า นักศึกษากลุ่มเก่งมาก มีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้านอารมณ์และความรู้สึก โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.07$, S.D.= 0.96) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ฉันให้กำลังใจตนเองเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ แม้ว่าจะกลัวความผิดพลาด ($\bar{X} = 3.78$, S.D.= 0.82) รองลงมาคือ ฉันพยายามผ่อนคลาย เมื่อรู้สึกกลัวที่

จะต้องใช้ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.61, S.D. = 0.83$) ฉันทให้รางวัลกับตนเองเมื่อใช้ภาษาอังกฤษได้ดี ($\bar{X} = 3.03, S.D. = 1.01$) ฉันทเล่ถึงความรู้สึกขณะเรียนภาษาอังกฤษให้ผู้อื่นฟัง ($\bar{X} = 2.95, S.D. = 1.02$) และฉันทรู้สึกกังวลหรือเครียดในขณะที่กำลังเรียน หรือใช้ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.91, S.D. = 1.02$)

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ ฉันทเขียนบรรยายความรู้สึกในการเรียนภาษาอังกฤษในสมุดบันทึกประจำวัน ($\bar{X} = 2.16, S.D. = 1.07$)

ตาราง 4.22 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ของนักศึกษากลุ่มเก่งมากในการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านสังคม (n=108)

กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ	Mean	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
ด้านสังคม			
1. ในการสนทนาภาษาอังกฤษ ถ้าฉันทไม่เข้าใจสิ่งที่ผู้พูดพูด ฉันทจะขอให้ผู้พูด พูดช้าลง หรือพูดซ้ำ	3.48	0.92	ปานกลาง
2. ในระหว่างที่ฉันทสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ ฉันทขอให้ผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษคนอื่นๆ (อาจารย์/เพื่อนนักศึกษา) แก้ไขการใช้ภาษาอังกฤษของฉันท	3.12	0.95	ปานกลาง
3. ฉันทฝึกฝนภาษาอังกฤษกับเพื่อน	3.04	1.07	ปานกลาง
4. ฉันทขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษจากผู้ใช้ภาษาอังกฤษคนอื่นๆ (อาจารย์/เพื่อนนักศึกษา)	3.20	0.97	ปานกลาง
5. ฉันทมักจะถามคำถามเป็นภาษาอังกฤษ	2.69	1.01	ปานกลาง
6. ฉันทพยายามเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของผู้ที่เป็นเจ้าของภาษา	3.14	1.02	ปานกลาง
โดยรวม	3.11	0.99	ปานกลาง

จากตาราง 4.22 พบว่า นักศึกษากลุ่มเก่งมาก มีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ ด้านสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11, S.D. = 0.99$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ในการสนทนาภาษาอังกฤษ ถ้าฉันทไม่เข้าใจสิ่งที่ผู้พูดพูด ฉันทจะขอให้ผู้พูด พูดช้าลง หรือพูดซ้ำ ($\bar{X} = 3.48, S.D. = 0.92$) รองลงมาคือ ฉันทขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษจากผู้ใช้ภาษาอังกฤษคนอื่นๆ (อาจารย์/เพื่อนนักศึกษา) ($\bar{X} = 3.20, S.D. = 0.97$) ฉันทพยายามเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของผู้ที่เป็นเจ้าของภาษา ($\bar{X} = 3.14, S.D. = 1.02$)

ในระหว่างที่ฉันสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ ฉันขอให้ผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษคนอื่นๆ (อาจารย์/เพื่อนนักศึกษา) แก้ไขการใช้ภาษาอังกฤษของฉัน ($\bar{X} = 3.12$, S.D.= 0.95) และฉันฝึกฝนภาษาอังกฤษกับเพื่อน ($\bar{X} = 3.04$, S.D.= 1.07)

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ ฉันมักจะถามคำถามเป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.69$, S.D.= 1.01)

5. ผลการศึกษาการเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำแนกตามคณะ

การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำแนกตามคณะ โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-Test) ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-Way ANOVA) ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 321 ตัวอย่าง ดังตาราง 4.23- 4.29

ตาราง 4.23 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำแนกตามคณะ

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	คณะ	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
I. ด้านการจำ	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.80	0.58	7.942	.000**
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2.55	0.59		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	2.74	0.62		
	คณะครุศาสตร์	3.10	0.57		
	คณะวิทยาการจัดการ	2.71	0.61		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2.32	0.51		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	2.54	0.33		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 4.23 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำแนกตามคณะ (ต่อ)

กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ	คณะ	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
2. ด้านพุทธิปัญญา	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.78	0.57	7.090	.000**
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2.50	0.61		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	2.48	0.53		
	คณะครุศาสตร์	3.01	0.66		
	คณะวิทยาการจัดการ	2.71	0.68		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	1.98	0.33		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	2.55	0.25		
	3. ด้านการทดแทน	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.96		
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์		2.74	0.66		
คณะศิลปกรรมศาสตร์		2.80	0.56		
คณะครุศาสตร์		3.23	0.65		
คณะวิทยาการจัดการ		2.92	0.73		
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม		2.14	0.40		
คณะเทคโนโลยีการเกษตร		3.00	0.49		
4. ด้านอภิปัญญา		คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.21	0.60	5.458
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2.99	0.71		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	2.42	0.62		
	คณะครุศาสตร์	3.35	0.70		
	คณะวิทยาการจัดการ	3.16	0.65		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2.44	0.51		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	3.04	0.52		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 4.23 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำแนกตามคณะ (ต่อ)

กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ	คณะ	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
5. ด้านอารมณ์และความรู้สึก	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.75	0.59	5.727	.000**
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2.56	0.64		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	2.59	0.55		
	คณะครุศาสตร์	3.03	0.61		
	คณะวิทยาการจัดการ	2.79	0.63		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2.19	0.22		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	2.64	0.54		
	6. ด้านสังคม	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.76		
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์		2.63	0.73		
คณะศิลปกรรมศาสตร์		2.65	0.43		
คณะครุศาสตร์		3.04	0.75		
คณะวิทยาการจัดการ		2.75	0.64		
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม		2.71	0.58		
คณะเทคโนโลยีการเกษตร		2.39	0.40		
โดยรวม		คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.88	0.50	8.114
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2.65	0.53		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	2.59	0.47		
	คณะครุศาสตร์	3.12	0.54		
	คณะวิทยาการจัดการ	2.83	0.57		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2.26	0.18		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	2.68	0.25		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4.23 พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาคณะต่างกัน มีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 4.24 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการจำ จำแนกตามคณะ

กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ	คณะ	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
1. ในการเรียนภาษาอังกฤษ ถิ่นคิดเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่เรารู้มาแล้วกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ใหม่	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.02	0.77	5.195	.000**
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2.68	0.87		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	3.22	0.67		
	คณะครุศาสตร์	3.30	0.74		
	คณะวิทยาการจัดการ	2.87	0.87		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2.57	0.79		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	2.67	0.82		
2. ถิ่นนำคำใหม่ที่ได้เรียน ไปใช้ในประโยค เพื่อให้จำคำศัพท์นั้นได้	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.92	0.90	2.958	.000**
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2.66	0.88		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	3.22	0.44		
	คณะครุศาสตร์	3.14	0.83		
	คณะวิทยาการจัดการ	2.94	1.02		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2.43	1.13		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	2.50	1.05		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 4.24 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการจำ จำแนกตามคณะ (ต่อ)

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	คณะ	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
3. ถิ่นเชื่อมโยงเสียงของคำใหม่ในภาษาอังกฤษกับภาพของคำนั้นเพื่อช่วยให้จำได้ดีขึ้น	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.86	0.73	4.466	.000**
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2.68	0.87		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	3.00	1.00		
	คณะครุศาสตร์	3.28	0.78		
	คณะวิทยาการจัดการ	2.93	0.87		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2.57	0.98		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	3.17	0.75		
	4. ถิ่นจดจำคำใหม่ในภาษาอังกฤษโดยนึกถึงภาพของเหตุการณ์ซึ่งคำเหล่านั้นอาจจะถูกใช้	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.20		
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์		2.86	0.96		
คณะศิลปกรรมศาสตร์		2.44	0.73		
คณะครุศาสตร์		3.34	0.84		
คณะวิทยาการจัดการ		3.02	0.79		
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม		2.43	0.79		
คณะเทคโนโลยีการเกษตร		2.67	0.52		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 4.24 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการจำ จำแนกตามคณะ (ต่อ)

กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ	คณะ	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
5. ฉันใช้คำพ้องเสียงเพื่อช่วยให้จดจำคำใหม่ในภาษาอังกฤษ	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.95	0.95	2.549	.020*
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2.53	1.01		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	2.56	0.53		
	คณะครุศาสตร์	3.01	0.94		
	คณะวิทยาการจัดการ	2.72	0.96		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2.43	0.98		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	2.83	0.75		
	6. ฉันใช้บัตรคำเพื่อช่วยในการจำคำใหม่ในภาษาอังกฤษ	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.38		
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์		2.33	1.08		
คณะศิลปกรรมศาสตร์		2.67	0.71		
คณะครุศาสตร์		2.63	1.15		
คณะวิทยาการจัดการ		2.17	0.88		
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม		1.86	0.90		
คณะเทคโนโลยีการเกษตร		1.67	0.82		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.24 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการจำ จำนวนตามคณะ (ต่อ)

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	คณะ	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
7. ถิ่นแสดงท่าทางประกอบ เพื่อช่วยในการจำคำใหม่ ในภาษาอังกฤษ	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.39	1.08	4.520	.000**
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2.27	1.08		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	2.56	1.13		
	คณะครุศาสตร์	2.96	0.98		
	คณะวิทยาการจัดการ	2.31	0.93		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2.57	1.27		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	1.83	0.75		
	8. ถิ่นทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษสม่ำเสมอ	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.61		
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์		2.55	0.82		
คณะศิลปกรรมศาสตร์		2.78	0.83		
คณะครุศาสตร์		3.09	0.83		
คณะวิทยาการจัดการ		2.67	0.70		
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม		1.71	0.76		
คณะเทคโนโลยีการเกษตร		2.67	0.52		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 4.24 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการจำ จำแนกตามคณะ (ต่อ)

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	คณะ	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig			
9. ถิ่นจำคำหรือวลีใหม่ในภาษาอังกฤษ โดยการจดจำว่าคำเหล่านั้นอยู่หน้าใดในหนังสือ ส่วนใดในกระดาษ หรือป้ายไคบนท้องถนน	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.84	0.95	5.375	.000**			
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2.41	1.02					
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	2.22	0.97					
	คณะครุศาสตร์	3.14	0.88					
	คณะวิทยาการจัดการ	2.74	0.99					
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2.29	0.76					
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	2.83	0.75					
	โดยรวม	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.80			0.58	7.942	.000**
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2.55	0.59					
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	2.74	0.62					
	คณะครุศาสตร์	3.10	0.57					
	คณะวิทยาการจัดการ	2.71	0.61					
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2.32	0.51					
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	2.54	0.33					

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4.24 พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาคณะต่างกัน มีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านการจำ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เรื่องในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ถิ่นคิดเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่เรียนรู้มาแล้วกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ใหม่ เรื่องถิ่นจำคำใหม่ที่ได้เรียน ไปใช้ในประโยค เพื่อให้จำคำศัพท์นั้นได้ เรื่องถิ่นเชื่อมโยงเสียงของคำใหม่ในภาษาอังกฤษกับภาพของคำนั้นเพื่อช่วยให้จำได้ดีขึ้น เรื่องถิ่นจดจำคำใหม่ใน

ภาษาอังกฤษ โดยนี้ถึงภาพของเหตุการณ์ซึ่งคำเหล่านั้นอาจจะถูกใช้ เรื่องนั้นแสดงท่าทางประกอบ เพื่อช่วยในการจำคำใหม่ ในภาษาอังกฤษ เรื่องฉันทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษสม่ำเสมอ และเรื่อง ฉันทจำคำหรือวลีใหม่ในภาษาอังกฤษ โดยการจดจำว่าคำเหล่านั้นอยู่หน้าใดในหนังสือ ส่วนใดใน กระจาย หรือป้ายไคบนท้องถนน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ส่วนเรื่องฉันทใช้คำพ้องเสียงเพื่อช่วยให้จดจำคำใหม่ในภาษาอังกฤษ และเรื่องฉันทใช้บัตรคำ เพื่อช่วยในการจำคำใหม่ในภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.25 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านพุทธิปัญญา จำแนกตามคณะ

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	คณะ	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
1. ฉันทพูดหรือเขียนคำใหม่ใน ภาษาอังกฤษซ้ำๆหลายๆ ครั้ง	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.73	0.76	6.013	.000**
	คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	2.34	0.86		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	2.67	0.87		
	คณะครุศาสตร์	3.02	1.01		
	คณะวิทยาการจัดการ	2.70	0.86		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	1.71	0.49		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	2.50	0.84		
	2. ฉันทพยายามพูดให้เหมือนเจ้าของ ภาษา	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.20		
คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์		2.96	1.05		
คณะศิลปกรรมศาสตร์		2.67	0.71		
คณะครุศาสตร์		3.26	1.01		
คณะวิทยาการจัดการ		3.19	0.93		
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม		1.86	0.69		
คณะเทคโนโลยีการเกษตร		3.00	0.89		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.25 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านพุทธิปัญญา จำแนกตามคณะ (ต่อ)

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	คณะ	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
3. ถิ่นฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษ	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.31	0.96	4.558	.000**
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2.87	1.15		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	2.89	0.60		
	คณะครุศาสตร์	3.32	0.92		
	คณะวิทยาการจัดการ	3.11	0.92		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	1.71	0.49		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	2.83	0.75		
	4. ถิ่นนำคำศัพท์ในภาษาอังกฤษที่ ถื่นรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.06		
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์		2.63	1.00		
คณะศิลปกรรมศาสตร์		2.56	1.01		
คณะครุศาสตร์		3.23	0.97		
คณะวิทยาการจัดการ		2.80	0.98		
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม		2.29	0.76		
คณะเทคโนโลยีการเกษตร		3.00	0.63		
5. ในการสนทนาภาษาอังกฤษ ถิ่น เป็นฝ่ายเริ่มบทสนทนา		คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.52	0.99	3.394
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2.22	0.94		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	2.22	0.97		
	คณะครุศาสตร์	2.72	0.96		
	คณะวิทยาการจัดการ	2.52	0.91		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	1.57	0.79		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	2.17	0.98		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 4.25 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านพุทธิปัญญา จำแนกตามคณะ (ต่อ)

กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ	คณะ	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
6. ถิ่นดูรายการ โทรทัศน์ ฟังเพลง หรือภาพยนตร์ที่พากย์ภาษาอังกฤษ	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.02	1.23	4.565	.000**
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2.54	1.06		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	2.89	0.78		
	คณะครุศาสตร์	3.23	1.09		
	คณะวิทยาการจัดการ	2.63	0.98		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2.14	0.69		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	2.33	0.52		
	7. ถิ่นอ่านสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษ เพื่อความเพลิดเพลิน	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.30		
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์		2.10	0.92		
คณะศิลปกรรมศาสตร์		2.00	0.87		
คณะครุศาสตร์		2.59	1.11		
คณะวิทยาการจัดการ		2.22	0.86		
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม		1.57	0.79		
คณะเทคโนโลยีการเกษตร		1.67	0.52		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 4.25 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านพุทธิปัญญา จำแนกตามคณะ (ต่อ)

กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ	คณะ	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
8. ถัดจก น้ด ใ้คความ เข้ยน จดหมาย หรือรายงานเป็น ภาษาอังกฤษ	คณะวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	2.38	0.93	2.794	.012**
	คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	2.30	1.09		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	1.89	0.78		
	คณะครุศาสตร์	2.62	1.10		
	คณะวิทยาการจัคการ	2.30	1.00		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	1.43	0.79		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	1.67	0.52		
	9. ในกาารทบทวนบทเร้ยน ภาษาอังกฤษ จันอ่านผ่านๆ ให้ได้ ใจความ ถัดนทีจะ ถัดกลับมาอ่านโดย ละเอ้ชดอื่กครั้ง	คณะวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	2.88		
คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์		2.64	1.04		
คณะศิลปกรรมศาสตร์		2.11	1.05		
คณะครุศาสตร์		3.11	0.92		
คณะวิทยาการจัคการ		2.94	0.92		
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม		2.43	1.27		
คณะเทคโนโลยีการเกษตร		3.33	0.82		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.25 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านพุทธิปัญญา จำแนกตามคณะ (ต่อ)

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	คณะ	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
10. ถิ่นคิดถึงคำในภาษาไทยที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำศัพท์ใหม่ในภาษาอังกฤษ	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.86	0.89	2.342	.032*
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2.67	0.96		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	2.67	0.87		
	คณะครุศาสตร์	3.16	0.99		
	คณะวิทยาการจัดการ	2.78	1.00		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2.57	0.98		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	3.17	0.98		
	11. ฉันทศึกษารูปแบบการเรียงประโยคในภาษาอังกฤษ	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.67		
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์		2.53	0.99		
คณะศิลปกรรมศาสตร์		2.67	0.71		
คณะครุศาสตร์		2.87	0.85		
คณะวิทยาการจัดการ		2.80	0.94		
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม		1.86	0.69		
คณะเทคโนโลยีการเกษตร		2.67	0.52		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.25 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านพุทธิปัญญา จำแนกตามคณะ (ต่อ)

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	คณะ	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
12. ค้นหาความหมายของคำในภาษาอังกฤษโดยการแบ่งคำนั้นๆ ออกเป็นส่วนๆตามความเข้าใจ	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.81	0.97	3.473	.002**
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2.46	1.08		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	2.44	0.73		
	คณะครุศาสตร์	3.08	0.96		
	คณะวิทยาการจัดการ	2.78	1.11		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2.71	0.95		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	2.00	1.10		
	13. ค้นพยายามไม่แปลความหมายที่ละคำ	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.86		
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์		2.45	1.00		
คณะศิลปกรรมศาสตร์		2.78	1.20		
คณะครุศาสตร์		2.93	0.98		
คณะวิทยาการจัดการ		2.76	1.01		
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม		1.86	1.07		
คณะเทคโนโลยีการเกษตร		3.33	1.03		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 4.25 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านพุทธิปัญญา จำแนกตามคณะ (ต่อ)

กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ	คณะ	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
14. เมื่อฟังหรืออ่านภาษาอังกฤษ มันจะสรุปข้อมูล ที่ได้ฟังหรืออ่านเป็นภาษาอังกฤษ	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.38	0.86	4.166	.000**
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2.36	0.99		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	2.33	1.32		
	คณะครุศาสตร์	2.93	0.97		
	คณะวิทยาการจัดการ	2.48	0.95		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2.00	0.82		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	2.00	0.63		
	โดยรวม	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.78		
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2.50	0.61		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	2.48	0.53		
	คณะครุศาสตร์	3.01	0.66		
	คณะวิทยาการจัดการ	2.71	0.68		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	1.98	0.33		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	2.55	0.25		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4.25 พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาคณะต่างกัน มีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษด้านพุทธิปัญญา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เรื่องฉันทพุดหรือเขียนคำใหม่ในภาษาอังกฤษซ้ำๆหลายๆ ครั้ง เรื่องฉันทพุดให้เหมือนเจ้าของภาษา เรื่องฉันทฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษ เรื่องฉันทนำคำศัพท์ในภาษาอังกฤษที่ฉันทรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ เรื่องฉันทสนทนาภาษาอังกฤษ ฉันทเป็นฝ่ายเริ่มบทสนทนา เรื่องฉันทดูรายการโทรทัศน์ ฟังเพลง หรือภาพยนตร์ที่พากย์ภาษาอังกฤษ เรื่องฉันทอ่านสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษ เพื่อความเพลิดเพลิน เรื่องฉันทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษ ฉันทอ่านผ่านๆ ให้ได้ใจความ ก่อนที่จะกลับมา

อ่านโดยละเอียดอีกครั้ง เรื่องค้นหาความหมายของคำในภาษาอังกฤษโดยการแบ่งคำนั้นๆออกเป็นส่วนๆตามความเข้าใจ เรื่องค้นพยายามไม่แปลความหมายทีละคำ และเรื่องเมื่อฟังหรืออ่านภาษาอังกฤษ นั้นจะสรุปข้อมูล ที่ได้ฟังหรืออ่านเป็นภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ส่วนเรื่องฉันทน์ ข้อความ เขียนจดหมาย หรือรายงานเป็นภาษาอังกฤษ เรื่องฉันทน์คิดถึงคำในภาษาไทยที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำศัพท์ใหม่ในภาษาอังกฤษ เรื่องฉันทน์ศึกษารูปแบบการเรียงประโยคในภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.26 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการทดแทน จำแนกตามคณะ

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	คณะ	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
1. ฉันทน์ใช้วิธีการเดา เพื่อให้เข้าใจคำในภาษาอังกฤษที่ไม่คุ้นเคย	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.25	1.02	1.726	.114
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2.95	0.89		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	3.11	1.05		
	คณะครุศาสตร์	3.23	0.90		
	คณะวิทยาการจัดการ	3.13	0.95		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2.71	1.25		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	3.83	0.75		
	2. ฉันทน์ใช้ทำทางประกอบระหว่างการสนทนาภาษาอังกฤษเมื่อนั้นนึกคำภาษาอังกฤษไม่ออก	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.23		
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์		2.92	1.01		
คณะศิลปกรรมศาสตร์		3.22	0.44		
คณะครุศาสตร์		3.40	0.92		
คณะวิทยาการจัดการ		2.89	0.96		
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม		2.29	0.76		
คณะเทคโนโลยีการเกษตร		3.17	1.17		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 4.26 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการทดแทน จำนวนตามคณะ (ต่อ)

กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ	คณะ	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
3. ฉันใช้คำอื่นแทน เมื่อฉัน ไม่รู้คำที่ถูกต้องในภาษาอังกฤษ	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.00	0.85	3.373	.003**
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2.64	1.05		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	2.89	0.78		
	คณะครุศาสตร์	3.20	0.93		
	คณะวิทยาการจัดการ	2.89	1.06		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2.14	0.90		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	2.83	0.98		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	3.00	0.49		
	4. ฉันอ่านภาษาอังกฤษ โดยไม่ต้องค้นหาคำหมายของคำใหม่ทุกคำ	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.39		
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์		2.32	0.89		
คณะศิลปกรรมศาสตร์		2.33	1.22		
คณะครุศาสตร์		2.79	0.98		
คณะวิทยาการจัดการ		2.50	1.00		
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม		1.86	0.69		
คณะเทคโนโลยีการเกษตร		2.17	1.17		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 4.26 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการทดแทน จำแนกตามคณะ (ต่อ)

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	คณะ	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
5. ในการสนทนาภาษาอังกฤษ นั้น พยายามเดาคำที่สนทนาจะพูดอะไรต่อไป	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.95	0.95	6.236	.000**
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2.77	0.94		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	2.67	1.00		
	คณะครุศาสตร์	3.46	0.90		
	คณะวิทยาการจัดการ	3.04	0.89		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2.00	0.82		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	2.83	0.75		
	6. ถ้าฉันคิดคำในภาษาอังกฤษไม่ออก ฉันจะใช้คำหรือวลีที่มีความหมายเหมือนหรือใกล้เคียงกันแทน	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.95		
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์		2.85	0.87		
คณะศิลปกรรมศาสตร์		2.56	0.88		
คณะครุศาสตร์		3.29	0.91		
คณะวิทยาการจัดการ		3.09	0.92		
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม		1.86	0.69		
คณะเทคโนโลยีการเกษตร		3.17	0.75		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 4.26 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านการทดแทน จำแนกตามคณะ (ต่อ)

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	คณะ	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
โดยรวม	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.96	0.66	5.996	.000**
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2.74	0.66		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	2.80	0.56		
	คณะครุศาสตร์	3.23	0.65		
	คณะวิทยาการจัดการ	2.92	0.73		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2.14	0.40		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	3.00	0.49		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4.26 พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาคณะต่างกัน มีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้านการทดแทน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เรื่องฉันใช้ทำทางประกอบระหว่างการสนทนาภาษาอังกฤษเมื่อฉันนึกคำภาษาอังกฤษไม่ออก เรื่องฉันใช้คำอื่นแทน เมื่อข้าพเจ้าไม่รู้คำที่ถูกต้องในภาษาอังกฤษ เรื่องฉันอ่านภาษาอังกฤษโดยไม่ต้องค้นหาความหมายของคำใหม่ทุกคำ เรื่องในการสนทนาภาษาอังกฤษ ฉันพยายามเดาคำที่สนทนาจะพูดอะไรต่อไป และเรื่องถ้าฉันคิดคำในภาษาอังกฤษไม่ออก ฉันจะใช้คำหรือวลีที่มีความหมายเหมือนหรือใกล้เคียงกันแทน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 4.27 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านอภิปัญญา จำแนกตามคณะ

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	คณะ	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
1. ฉันพยายามหาโอกาสที่จะได้ใช้ภาษาอังกฤษ	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.03	0.98	4.836	.000**
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2.90	0.94		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	2.56	0.88		
	คณะครุศาสตร์	3.39	0.93		
	คณะวิทยาการจัดการ	3.09	0.94		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2.00	0.82		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	2.33	0.52		
	2. ฉันสังเกตข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาอังกฤษของตนเอง และใช้ข้อผิดพลาดเหล่านั้น เพื่อช่วยให้ฉันเรียนได้ดีขึ้น	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.00		
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์		2.88	1.09		
คณะศิลปกรรมศาสตร์		2.44	1.01		
คณะครุศาสตร์		3.29	0.94		
คณะวิทยาการจัดการ		3.15	0.90		
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม		2.43	0.98		
คณะเทคโนโลยีการเกษตร		2.50	0.84		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 4.27 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านอภิปัญญา จำแนกตามคณะ (ต่อ)

กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ	คณะ	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
3. ถิ่นตั้งใจฟัง เมื่อได้ยินคนพูด ภาษาอังกฤษ	คณะวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	3.61	0.85	4.592	.000**
	คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	3.29	0.98		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	2.33	1.12		
	คณะครุศาสตร์	3.64	0.96		
	คณะวิทยาการจัดการ	3.30	1.00		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2.57	0.79		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	3.33	0.82		
	4. ถิ่นพยายามหาวิธีการที่จะทำให้ เรียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น	คณะวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	3.55		
คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์		3.24	0.85		
คณะศิลปกรรมศาสตร์		2.89	0.93		
คณะครุศาสตร์		3.53	0.89		
คณะวิทยาการจัดการ		3.41	0.84		
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม		2.71	0.95		
คณะเทคโนโลยีการเกษตร		3.33	0.52		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.27 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านอภิปัญญา จำแนกตามคณะ (ต่อ)

กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ	คณะ	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
5. ฉันจัดตารางเวลา เพื่อให้มีเวลาเหลือที่จะทบทวนภาษาอังกฤษ	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.86	0.81	3.452	.003**
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2.63	0.77		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	1.78	0.67		
	คณะครุศาสตร์	2.91	0.93		
	คณะวิทยาการจัดการ	2.72	0.86		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2.29	1.11		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	3.00	0.89		
	6. ฉันมองหาคนที่ฉันสามารถพูดคุยเป็นภาษาอังกฤษกับเขาได้	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.97		
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์		2.70	0.91		
คณะศิลปกรรมศาสตร์		2.11	0.60		
คณะครุศาสตร์		3.17	0.93		
คณะวิทยาการจัดการ		2.80	0.90		
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม		1.86	1.07		
คณะเทคโนโลยีการเกษตร		3.17	0.75		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.27 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านอภิปัญญา จำแนกตามคณะ (ต่อ)

กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ	คณะ	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
7. ค้นหาโอกาสที่จะอ่านภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุดเท่าที่ทำได้	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.13	0.85	3.002	.007*
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2.89	1.09		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	2.11	0.60		
	คณะครุศาสตร์	3.23	0.89		
	คณะวิทยาการจัดการ	3.15	0.79		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2.57	1.13		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	3.17	1.47		
8. ฉันมีเป้าหมายชัดเจนในการปรับปรุงพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.23	0.92	2.390	.028*
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	3.00	1.10		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	2.56	0.73		
	คณะครุศาสตร์	3.39	0.94		
	คณะวิทยาการจัดการ	3.22	0.88		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2.57	0.79		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	3.00	0.89		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.27 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านอภิปัญญา จำแนกตามคณะ (ต่อ)

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	คณะ	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
9. ถิ่นคาดหวังในความก้าวหน้า ใน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	คณะวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	3.55	0.89	1.373	.225
	คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	3.41	0.97		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	3.00	0.71		
	คณะครุศาสตร์	3.63	0.93		
	คณะวิทยาการจัดการ	3.59	0.79		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	3.00	1.41		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	3.50	1.05		
	โดยรวม	คณะวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	3.21		
	คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	2.99	0.71		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	2.42	0.62		
	คณะครุศาสตร์	3.35	0.70		
	คณะวิทยาการจัดการ	3.16	0.65		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2.44	0.51		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	3.04	0.52		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4.27 พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาคณะต่างกัน มีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้านอภิปัญญา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เรื่องฉันพยายามหาโอกาสที่จะได้ใช้ภาษาอังกฤษ เรื่องฉันสังเกตข้อผิดพลาดในการใช้ ภาษาอังกฤษของตนเอง และใช้ข้อผิดพลาดเหล่านั้น เพื่อช่วยให้ฉันเรียนได้ดีขึ้น เรื่องฉันตั้งใจฟัง เมื่อได้ยินคนพูดภาษาอังกฤษ เรื่องฉันจัดตารางเวลา เพื่อให้มีเวลาเหลือที่จะทบทวนภาษาอังกฤษ เรื่องฉันมองหาคนที่ฉันสามารถพูดคุยเป็นภาษาอังกฤษกับเขาได้ และเรื่องฉันหาโอกาสที่จะอ่าน ภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุดเท่าที่ทำได้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ส่วนเรื่องฉันทายามหาวิธีการที่จะทำให้เรียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น และเรื่องฉันทมีเป้าหมายชัดเจนในการปรับปรุง พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.28 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านอารมณ์และความรู้สึก จำแนกตามคณะ

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	คณะ	$\bar{X}$	SD	F	Sig
1. ฉันทายามผ่อนคลาย เมื่อรู้สึกกลัวที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษ	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.33	0.96	1.853	.089
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	3.03	0.99		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	2.78	0.83		
	คณะครุศาสตร์	3.34	0.89		
	คณะวิทยาการจัดการ	3.31	0.89		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2.71	0.95		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	3.00	0.63		
	2. ฉันทให้กำลังใจตนเองเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ แม้ว่าจะกลัวความผิดพลาด	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.28		
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์		3.08	1.00		
คณะศิลปกรรมศาสตร์		2.89	0.60		
คณะครุศาสตร์		3.67	0.86		
คณะวิทยาการจัดการ		3.39	0.76		
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม		2.57	1.13		
คณะเทคโนโลยีการเกษตร		3.67	0.52		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 4.28 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านอารมณ์และความรู้สึก จำแนกตามคณะ (ต่อ)

กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ	คณะ	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
3. ฉันให้รางวัลกับตนเองเมื่อใช้ภาษาอังกฤษได้ดี	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.63	1.06	2.903	.009**
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2.53	1.14		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	2.67	0.71		
	คณะครุศาสตร์	3.00	0.99		
	คณะวิทยาการจัดการ	2.69	0.84		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	1.71	0.95		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	2.50	1.05		
	4. ฉันรู้สึกกังวลหรือเครียดในขณะที่กำลังเรียน หรือใช้ภาษาอังกฤษ	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.67		
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์		2.38	1.02		
คณะศิลปกรรมศาสตร์		3.00	1.12		
คณะครุศาสตร์		2.96	0.96		
คณะวิทยาการจัดการ		2.72	0.96		
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม		2.43	0.79		
คณะเทคโนโลยีการเกษตร		2.67	1.03		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.28 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านอารมณ์และความรู้สึก จำแนกตามคณะ (ต่อ)

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	คณะ	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
5. ฉันเขียนบรรยายความรู้สึกในการเรียนภาษาอังกฤษ ในสมุดบันทึกประจำวัน	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.03	0.99	3.335	.003**
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	1.73	0.90		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	1.78	1.09		
	คณะครุศาสตร์	2.26	1.10		
	คณะวิทยาการจัดการ	1.94	1.07		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	1.57	0.79		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	1.00	0.00		
	6. ฉันเล่าถึงความรู้สึกขณะเรียนภาษาอังกฤษให้ผู้อื่นฟัง	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.56		
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์		2.60	0.92		
คณะศิลปกรรมศาสตร์		2.44	1.01		
คณะครุศาสตร์		2.93	1.03		
คณะวิทยาการจัดการ		2.69	1.02		
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม		2.14	1.07		
คณะเทคโนโลยีการเกษตร		3.00	1.26		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 4.28 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านอารมณ์และความรู้สึก จำแนกตามคณะ (ต่อ)

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	คณะ	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
โดยรวม	คณะวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	2.75	0.59	5.727	.000**
	คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	2.56	0.64		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	2.59	0.55		
	คณะครุศาสตร์	3.03	0.61		
	คณะวิทยาการจัดการ	2.79	0.63		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2.19	0.22		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	2.64	0.54		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4.28 พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาคณะต่างกัน มีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้านอารมณ์และความรู้สึก โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เรื่องนั้นให้กำลังใจตนเองเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ แม้ว่าจะกลัวความผิดพลาด เรื่องนั้นให้รางวัลกับตนเองเมื่อใช้ภาษาอังกฤษได้ดี และเรื่องนั้นเขียนบรรยายความรู้สึกในการเรียน ภาษาอังกฤษ ในสมุดบันทึกประจำวัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ส่วนเรื่องนั้นรู้สึกกังวลหรือเครียดในขณะที่กำลังเรียน หรือใช้ภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.29 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านสังคม จำแนกตามคณะ

กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ	คณะ	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
1. ในการสนทนาภาษาอังกฤษ ถ้าฉันไม่เข้าใจสิ่งที่ผู้พูดพูด ฉันจะขอให้ผู้พูด พูดช้าลง หรือพูดซ้ำ	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.20	0.98	1.902	.080
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2.87	1.21		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	2.89	0.78		
	คณะครุศาสตร์	3.37	0.95		
	คณะวิทยาการจัดการ	3.15	0.98		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	3.00	0.82		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	3.17	0.98		
2. ในระหว่างที่ฉันสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ ฉันขอให้ผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษคนอื่นๆ (อาจารย์/เพื่อนนักศึกษา) แก้ไขการใช้ภาษาอังกฤษของฉัน	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.69	0.92	2.194	.043*
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2.64	1.01		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	2.56	0.73		
	คณะครุศาสตร์	3.04	0.97		
	คณะวิทยาการจัดการ	2.80	0.79		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2.86	0.90		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	2.17	0.75		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.29 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านสังคม จำแนกตามคณะ (ต่อ)

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	คณะ	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
3. ค้นฝึกฝนภาษาอังกฤษกับเพื่อน	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.66	1.04	1.158	.328
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2.62	1.03		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	2.56	0.88		
	คณะครุศาสตร์	2.93	1.04		
	คณะวิทยาการจัดการ	2.61	0.94		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2.86	1.07		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	2.33	1.21		
	4. ค้นขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษจากผู้ใช้ภาษาอื่น ๆ (อาจารย์/เพื่อนนักศึกษา)	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.83		
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์		2.82	0.94		
คณะศิลปกรรมศาสตร์		3.00	0.71		
คณะครุศาสตร์		3.17	1.01		
คณะวิทยาการจัดการ		2.87	0.85		
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม		2.43	0.98		
คณะเทคโนโลยีการเกษตร		2.83	1.47		

ตาราง 4.29 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านสังคม จำแนกตามคณะ (ต่อ)

กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ	คณะ	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
5. ฉันมักจะถามคำถามเป็นภาษาอังกฤษ	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.44	0.99	2.052	.059
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2.20	0.92		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	2.11	0.78		
	คณะครุศาสตร์	2.61	0.99		
	คณะวิทยาการจัดการ	2.26	0.96		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2.29	0.95		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	1.83	0.75		
	6. ฉันพยายามเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของผู้ที่เป็นเจ้าของภาษา	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.73		
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์		2.63	1.07		
คณะศิลปกรรมศาสตร์		2.78	0.67		
คณะครุศาสตร์		3.13	1.01		
คณะวิทยาการจัดการ		2.80	1.07		
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม		2.86	0.90		
คณะเทคโนโลยีการเกษตร		2.00	0.63		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.29 การเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านสังคม จำแนกตามคณะ (ต่อ)

กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ	คณะ	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
โดยรวม	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.76	0.72	3.176	.005**
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2.63	0.73		
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	2.65	0.43		
	คณะครุศาสตร์	3.04	0.75		
	คณะวิทยาการจัดการ	2.75	0.64		
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2.71	0.58		
	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	2.39	0.40		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4.29 พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาคณะต่างกัน มีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษด้านสังคม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าเรื่องในระหว่างที่สนทนาเป็นภาษาอังกฤษ นั้นขอให้ผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษคนอื่นๆ (อาจารย์/เพื่อนนักศึกษา) แก้ไขการใช้ภาษาอังกฤษของฉันทัน และเรื่องฉันทันพยายามเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของผู้ที่เป็นเจ้าของภาษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การวิจัยเรื่อง การศึกษากลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้มีการสัมภาษณ์นักศึกษารายบุคคลนอกเหนือจากการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักศึกษารายจำนวน 9 คน ผู้วิจัยได้นำคำตอบที่ได้รับมาวิเคราะห์ และสรุปประเด็นสำคัญ โดยมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับแนวคิดกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของ Oxford (1990) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

คำถามข้อที่ 1 นักศึกษามีวิธีการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆที่ได้เรียนรู้มาได้อย่างไร

สรุปคำตอบ นักศึกษาฝึกจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆจากการพบเห็นคำนั้นบ่อยๆ หรือ นักศึกษาอาจมักจะเชื่อมโยงเสียงของคำศัพท์ที่ใหม่กับภาพหรือเหตุการณ์ที่พบ รวมทั้งหาความหมายของคำศัพท์จาก Dictionary Online , Google และ พจนานุกรมแบบรูปเล่ม

คำถามข้อที่ 2 นักศึกษาฝึกฝนทักษะการฟังภาษาอังกฤษที่ได้เรียนมาอย่างไร

สรุปคำตอบ จากการสัมภาษณ์นักศึกษาฝึกทักษะการฟังจากฟังเพลงสากล และการดูภาพยนตร์ รวมถึงมีนักศึกษามองคนดูรายการสารคดี กีฬา รายการบันเทิงภาษาอังกฤษ

คำถามข้อที่ 3 นักศึกษาฝึกฝนทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ได้เรียนมาอย่างไร

สรุปคำตอบ นักศึกษาฝึกฝนทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยการร้องเพลงสากล หรือฝึกร้องเพลงสากล รวมทั้งการฝึกพูดคุยกับเพื่อนๆในกลุ่ม กับบุคคลในครอบครัว เป็นภาษาอังกฤษ เวลาอยู่นอกห้องเรียน หรือแม้แต่การจํารูปประโยคและฝึกพูดกับตัวเองทางกระจก นักศึกษาบางคนสมัครเข้าร่วมโครงการของคณะหรือของมหาวิทยาลัยในการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับชาวต่างชาติเพื่อหาโอกาสที่จะได้พูดคุยกับชาวต่างชาติ

คำถามข้อที่ 4 นักศึกษาฝึกฝนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ได้เรียนมาอย่างไร

สรุปคำตอบ นักศึกษาฝึกฝนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยการอ่าน เรื่องสั้น นิยาย นิตยสาร รวมถึงการแปลเนื้อเพลงสากล นักศึกษายังอ่านข่าวจากเว็บไซต์ต่างๆ หรือข่าวที่แชร์ใน Facebook รวมถึงการอ่านป้ายประกาศ ฉลากสินค้าภาษาอังกฤษ

คำถามข้อที่ 5 นักศึกษาฝึกฝนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่ได้เรียนมาอย่างไร

สรุปคำตอบ นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ค่อยฝึกฝนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ มีนักศึกษาบางส่วนเขียนบันทึกประจำวันเป็นภาษาอังกฤษ

คำถามข้อที่ 6 นักศึกษามักจะเขียนบันทึก หรือพูดคุยปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษกับบุคคลอื่นหรือไม่

สรุปคำตอบ นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เขียนบันทึกเป็นภาษาอังกฤษ แต่นักศึกษามักจะพูดคุยปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษกับบุคคลอื่น เช่น เพื่อนๆ รุ่นพี่ หรืออาจารย์ แต่อย่างไรก็ตามมีนักศึกษามองส่วนชอบที่จะสืบค้นหาคำตอบด้วยตนเอง จากหนังสือ หรือการใช้อินเทอร์เน็ต

คำถามข้อที่ 7 นักศึกษาเรียนรู้วัฒนธรรมของชาวต่างชาติ อย่างไร

สรุปคำตอบ นักศึกษาเรียนรู้วัฒนธรรมของชาวต่างชาติ โดยการดูหนัง หรือดูซีรีส์ฝรั่ง ดูสารคดี และค้นหาความรู้เพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับ อาหาร สถานที่ท่องเที่ยว ประวัติศาสตร์ รวมถึงการเข้าร่วมโครงการของคณะหรือของมหาวิทยาลัยในการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับชาวต่างชาติ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การศึกษากลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา” มีวัตถุประสงค์ 4 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา 2) เพื่อเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาแยกตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ 3) เพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนที่นักศึกษากลุ่มเก่งมากใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ และ 4) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำแนกตามคณะ โดยผู้วิจัยจะนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับดังต่อไปนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
- 3 ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน
- 4 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. สรุปผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1.1 คำถามข้อที่ 1 ผลการศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ในการตอบคำถามข้อที่ 1 นี้ ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86 เมื่อพิจารณาเป็นรายกลยุทธ์จะเห็นได้ว่า นักศึกษาใช้กลยุทธ์ด้านอภิปัญญามากที่สุด รองลงมาคือ กลยุทธ์ด้านการทดแทน กลยุทธ์ด้านสังคม กลยุทธ์ด้านการจำ กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก และกลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญาตามลำดับ

1.2 คำถามข้อที่ 2 ผลการศึกษาการเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา แยกตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ

ในการตอบคำถามวิจัยข้อนี้ ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษกับผลการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา GEL0202 ภาษาอังกฤษเพื่อการทำงาน ในปีการศึกษา 2561 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกับมีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาที่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมในทุกด้านกลยุทธ์ ทั้ง 6 ด้านอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือความถี่ในการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษสูงนั้นสูงกว่าความถี่ในการใช้กลยุทธ์ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษต่ำอย่างมีนัยสำคัญ

1.3 คำถามข้อที่ 3 ผลการศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ของนักศึกษากลุ่มเก่งมากในการเรียนภาษาอังกฤษ

นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่อยู่ในกลุ่มเก่งมาก จำนวน 108 คน มีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน จะเห็นว่า กลยุทธ์ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา รองลงมาคือ กลยุทธ์ด้านเกรทเดเมน กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา กลยุทธ์ด้านกรอจี และกลยุทธ์ด้านสังคม ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดท้าย คือ กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก

1.4 คำถามข้อที่ 4 ผลการศึกษาการเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำแนกตามคณะ

การศึกษาการเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำแนกตามคณะ ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาที่ศึกษาในทั้ง 7 คณะของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาใช้กลยุทธ์ทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. อภิปรายผล

จากผลการศึกษา มีประเด็นสำคัญนำมาอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

การใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ในภาพรวมนักศึกษาใช้กลยุทธ์ทั้ง 6 ด้านในระดับปานกลาง ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้านี้สอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ แพรวรณ พริ้งพร้อม (2550) ศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2 ที่กำลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษในระดับปานกลางในทุกด้านของกลยุทธ์ รวมทั้งยังสอดคล้องกับผลการศึกษานักวิจัยอีกหลายท่าน อาทิเช่น Green and Oxford (1995) Bremmer (1999) นฤมล โคตรสมบัติ (2546) Lee (2003) Su (2005) และ Chang, Liu Lee (2007) ทวีศักดิ์ บัญช (2550) ดวงแข แก้วละเอียด พิทยธร แก้วคง และทวีศักดิ์ อนันต์เศรษฐศิริ (2555) พิทยธร แก้วคง (2556) สุชาติ หินมะลิ (2556) สมพร โกมารทัต (2559) และ อรุณี อรุณเรือง รพีพรณ สุญาปัญญากุล และภาวิณี อุ๋นวัฒนา (2560) ที่ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลางในทุกด้านของกลยุทธ์

เมื่อวิเคราะห์รายละเอียดภาพรวมของแต่ละกลยุทธ์ กลยุทธ์การเรียนภาษาที่นักศึกษาใช้มากที่สุดคือกลยุทธ์ด้านอภิปัญญา นักศึกษากลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ให้ความสำคัญกับการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษด้านอภิปัญญามากที่สุดเพราะ เป็นกลยุทธ์ที่ส่งเสริมการเรียนภาษา ทำให้ผู้เรียนสามารถจัดการและวางแผนการเรียนรู้ของตนเอง หรือกล่าวได้ว่าเป็นกลยุทธ์การเรียนภาษาที่นำไปสู่ความสำเร็จ รายวิชา GEL0202 ภาษาอังกฤษเพื่อการทำงานเป็นรายวิชาบังคับ ที่มีผลต่อความสำเร็จการศึกษา ทำให้นักศึกษาใช้กลยุทธ์ด้านอภิปัญญามากที่สุด เพราะเป็นกลยุทธ์ที่จะช่วยทำให้ สอบผ่านและประสบความสำเร็จในการเรียน สอดคล้องกับการศึกษาของ ชีราภรณ์ พลายเล็ก (2555) ที่ศึกษากลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขต กรุงเทพมหานคร จำนวน 303 คน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่จะใช้กลยุทธ์ด้านอภิปัญญามากที่สุด นอกจากนี้ผลวิจัยยังสอดคล้องกับผลการศึกษานักวิจัยท่านอื่นๆ อาทิเช่น แพรวรณ พริ้งพร้อม (2550) Bremmer (1999) สุชาติ หินมะลิ (2556) และ ศิวนนท์ นิลพานิชย์ (2560) ที่ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนใช้กลยุทธ์ด้านอภิปัญญามากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาต้องการที่จะเก่งภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น นักศึกษาพยายามที่จะเรียนให้ประสบความสำเร็จหรือบรรลุตามวัตถุประสงค์ของตนเอง

ในส่วนของกลยุทธ์ด้านการทดแทน นักศึกษากลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยมีการใช้กลยุทธ์ด้านการทดแทน เป็นอันดับที่ 2 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิวนนท์ นิลพานิชย์ (2560) ที่พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 75 คนใช้กล

ยุทธศาสตร์ด้านอภิปัญญามากที่สุด รองลงมาคือ กลยุทธ์ด้านการทดแทน นักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านกล่าวว่ากลยุทธ์การเรียนภาษาที่มีการเลือกใช้มากที่สุดในกลุ่มนักศึกษาที่เรียนภาษาต่างประเทศคือ กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา และกลยุทธ์ด้านการทดแทน ตามลำดับ กลยุทธ์ด้านการทดแทนเป็นกลยุทธ์ในการคาดเดาข้อมูลด้วยความรู้ที่มีอยู่อย่างจำกัด หรือเป็นการกระทำที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษใหม่ได้ ทั้ง 4 ทักษะ (ทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน) ถึงแม้ว่าผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจเนื้อหาการเรียนได้ทั้งหมด หรือกล่าวได้ว่า กลยุทธ์ด้านการทดแทนเป็นกลยุทธ์ที่นักศึกษาใช้ช่วยในขณะที่มีปัญหาในการสื่อสาร ผู้เรียนต้องคาดเดาความหมายเพื่อที่จะเข้าใจคำศัพท์ใหม่ที่คุ้นเคย ต้องใช้คำที่มีความหมายเหมือนกับคำที่รู้จัก ต้องคิดคำใหม่ขึ้นมาเองถ้าคำที่ต้องการสื่อสารไม่ได้ ในระหว่างการสนทนาต้องพยายามเดาความหมายของคำศัพท์ ใช้คำศัพท์ที่ง่ายแทนศัพท์ยาก เป็นต้น นอกจากนี้ Oxford (1990) ยังกล่าวว่าผู้ที่มีประสิทธิภาพทางการเรียนภาษาอังกฤษมากหรือน้อย หรือแม้กระทั่งเจ้าของภาษา ก็มีการใช้กลยุทธ์ด้านการทดแทนเพื่อเอาชนะปัญหาการพูด การสื่อสารและการเขียนภาษาอังกฤษ

สำหรับกลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า นักศึกษาใช้กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญาน้อยที่สุด จากกลยุทธ์การเรียนทั้งหมด 6 ด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรุณี อรุณเรือง รพีพรรณ สุธาปัญญากุล และภาวิณี อุณวัฒน์ (2560) ที่พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว การโรงแรม และภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 215 คน มีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษด้านพุทธิปัญญาอยู่ในลำดับสุดท้าย และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สิวนนท์ นิลพาณิชย์ (2560) ที่พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 75 คน ใช้กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญาน้อยที่สุด ในประเด็นนี้ผู้วิจัยขออภิปรายว่า นักศึกษายังขาดการวิเคราะห์ การใช้เหตุผลและการสรุป นักศึกษาไม่สามารถเข้าใจและใช้ภาษาอังกฤษ รวมทั้งยังไม่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลใหม่และข้อมูลเก่าหรือข้อมูลที่มีผู้เรียนมีอยู่แล้วผ่านการคิดวิเคราะห์ได้

สำหรับผลการศึกษาระดับความแตกต่างของการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาจำแนกตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษา (กลุ่มเก่งมาก กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง กลุ่มอ่อน) พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ นักศึกษาที่มีผลการเรียนดีจะมีระดับความถี่ในการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษามากกว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนอ่อน และเมื่อพิจารณากลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษในแต่ละด้าน ก็พบว่ากลยุทธ์การเรียนของนักศึกษาก็มีความแตกต่างกันในทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของนักวิจัยหลายท่านในประเทศไทย เช่น อารุญ วาจาสัตย์ (2533) ทวีศักดิ์ ชันยศ (2550) สุวิมล บุญมา (2551) และ สมพร โกมารทัต (2559) ที่พบว่าผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่างกันมีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ผลการศึกษายังสอดคล้องกับผลการวิจัยของนักวิจัยใน

ต่างประเทศ อาทิเช่น Green and Oxford (1995) Wharton (2000) และ Su (2005) ที่พบว่า ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับสูงจะใช้กลยุทธ์การเรียนในระดับที่มีความถี่และความหลากหลายมากกว่าผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับต่ำ ซึ่งหมายความว่ายิ่งนักศึกษานเลือกใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับตนเองมากเท่าไร ก็ยิ่งทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของตนเองดีขึ้น

ดังที่นักวิชาการหลายท่านระบุตรงกันว่าผู้เรียนที่เลือกใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาที่หลากหลายและเหมาะสมกับตนเองนั้นจะช่วยส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ส่งผลให้ผู้เรียนรู้ภาษาอังกฤษได้เร็วขึ้นและสามารถพัฒนาให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น โดย Oxford (1990) กล่าวว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษามีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาที่หลากหลายที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ กล่าวคือหากผู้เรียนใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาได้อย่างเหมาะสม กลยุทธ์ดังกล่าวจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายในการเรียนภาษา ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจัดการกับชิ้นงานที่ได้รับมอบหมายหรือปัญหาในการเรียนภาษาได้ง่ายขึ้น

อย่างไรก็ตาม Chamot (2004) กล่าวถึงผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูงเป็นผลมาจากผู้เรียนกลุ่มนี้รู้และเข้าใจกลยุทธ์การเรียนภาษาที่ถูกต้อง ในขณะที่ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำไม่ชำนาญในการเลือกใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสม จากการศึกษาของ O'Malley และ Chamot (1990) พบว่าผู้เรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษามีสาเหตุมาจากผู้เรียนกลุ่มดังกล่าวไม่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนของตนเอง และนอกจากนี้ ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ยังมีสาเหตุเนื่องมาจากผู้เรียนเลือกใช้กลยุทธ์การเรียนที่ไม่เหมาะสมกับตนเอง นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำอาจไม่ทราบว่าเรียนให้ได้ดีคือกลยุทธ์การเรียนภาษาที่มีความสำคัญมาก ถ้านักศึกษานำกลยุทธ์การเรียนภาษาไปปฏิบัติก็จะสามารถช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนควรมีบทบาทในการสอนเรื่องกลยุทธ์การเรียนรู้อาษาให้กับนักศึกษาในชั้นเรียนของตนเองโดยตรง เพื่อให้ นักศึกษากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในกลุ่มอ่อนมีความรู้ความเข้าใจกลยุทธ์การเรียนภาษาที่ถูกต้อง ทั้งนี้อาจารย์ผู้สอนอาจจะฝึกฝน กระตุ้น ส่งเสริม หรือแนะนำให้นักศึกษามีการเลือกใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาที่ตรงกับความสามารถ ความถนัด และพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง ส่งผลให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ผลจากการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักศึกษาในกลุ่มเก่งมาก มีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาในกลุ่มเก่งมากมีการใช้กลยุทธ์ด้านอภิปัญญามากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรินทร์ ม.รัตนพล (2541) โดยมีวัตถุประสงค์งานวิจัยเพื่อศึกษาวิธีการเรียนรู้และกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักเรียนกลุ่มสูงนำกลยุทธ์การเรียนภาษาด้านอภิปัญญามาใช้บ่อยที่สุด จากงานวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่ากลยุทธ์ด้านอภิปัญญาช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเรียนทฤษฎีภาษาอังกฤษได้ดีและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ในประเด็นนี้ผู้วิจัยขออภิปรายว่า การเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้ภาษาแม่เป็น กลยุทธ์ด้านอภิปัญญาเกี่ยวกับวิธีการเรียน เพื่อให้ประสบความสำเร็จ มีความสำคัญมาก เช่น การตั้งในเรียน การมีสมาธิในการเรียน การจัดการและวางแผนการเรียน การหาโอกาสการฝึกฝน การวิเคราะห์หาเหตุผล และการประเมินการเรียนรู้ของตนเอง ดังนั้นนักศึกษาที่มีผลการเรียนสูง (กลุ่มเก่งมาก) จึงใช้กลยุทธ์ด้านอภิปัญญามากกว่ากลยุทธ์ด้านอื่นๆ ดังที่ Chamot (2004) ซึ่งให้เห็นว่านักศึกษานักเรียนใช้กลยุทธ์การเรียนด้านอภิปัญญาเพิ่มขึ้นตามระดับชั้นของการเรียน นอกจากนี้การศึกษาของ O'Mallery and Chamot (1990) กล่าวว่า นักศึกษาระดับสูงมีแนวโน้มที่จะใช้กลยุทธ์การเรียนด้านอภิปัญญาเมื่อนักศึกษาระดับต้น กรณีดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า นักศึกษาในกลุ่มเก่งมากจะตระหนักในการเรียนรู้ภาษาของตนเอง สามารถประเมินการเรียนรู้ภาษาของตนเอง และพยายามที่จะหาวิธีที่จะทำให้อัตราการเรียนรู้ทางภาษาให้มากที่สุด เช่นที่ Brown (2000) กล่าวว่า ผู้ที่สติปัญญาที่ดีจะหาวิธีการเรียนรู้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ได้อย่างมีระบบ โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์จากสิ่งที่ได้เรียนมา หรือสามารถอธิบายได้ว่า ผู้เรียนที่จะประสบความสำเร็จต้องรู้จักหาวิธีการเรียนและสามารถจัดการและวางแผนการเรียนด้วยตนเองได้ หาโอกาสฝึกฝนภาษาด้วยตนเองทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน สามารถจำและนำสิ่งที่เคยเรียนมาใช้ได้ เรียนรู้จากสิ่งที่ผิดพลาด ไม่ที่ถอยกับปัญหาการเรียนภาษา

กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษด้านสังคมเป็นกลยุทธ์ที่มีความสำคัญในการที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ แต่ผลจากการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาในกลุ่มเก่งมากมีการใช้กลยุทธ์ด้านสังคม อยู่ในอันดับท้ายๆ กลยุทธ์ด้านสังคมเป็นกลยุทธ์ที่นักศึกษานักเรียนใช้ในการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การได้พูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ภาษาที่ดีขึ้น ผลการวิจัยสอดคล้องกับการศึกษาของ พิทยาธร แก้วคง (2556) ที่พบว่า นิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดสงขลา จำนวน 120 คน มีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษด้านสังคมน้อยที่สุด เหตุผลได้อธิบายถึงเหตุผลที่นักศึกษานักเรียนเลือกใช้กลยุทธ์ด้านสังคมน้อยที่สุด อาจเป็นเพราะนักศึกษายังขาดโอกาสการใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน การขาดโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทำให้กลยุทธ์ด้านสังคมนี้นี้เป็นเรื่องใหม่สำหรับนักศึกษา

ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนควรหาวิธีส่งเสริมให้นักศึกษาเรียนรู้ ฝึกฝนและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้วยตัวเองนอกเวลาเรียนให้มากขึ้น ซึ่งผู้สอนอาจจะตั้งเป็นชิ้นงานให้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา มีการติดตามและประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาเป็นระยะ เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจและให้นักศึกษาพัฒนาในทางที่ดีขึ้น

จากผลกาวิจัยพบว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาต่างคณะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ งานวิจัยขัดแย้งกับผลการวิจัยของ ทวีศักดิ์ ขันยศ (2550) ที่ศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ผลการวิจัยพบว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนของนักศึกษาในแต่ละคณะไม่มีความแตกต่างกัน

3. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

สำหรับผลการศึกษาคั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุดในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ดังนี้

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลามีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาส่วนใหญ่อาจจะยังไม่รู้จักและเข้าใจกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษมากนัก ผู้วิจัยจึงเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนควรอธิบายถึงความสำคัญและประโยชน์ของกลยุทธ์การเรียนภาษา อาจารย์ผู้สอนควรแนะนำการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างๆ และหลากหลาย ให้นักศึกษาได้รู้จัก และฝึกฝนให้นักศึกษาได้ใช้ทักษะการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาเพิ่มขึ้น เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจและเลือกใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเหมาะสมกับตนเอง และเพื่อให้นักศึกษาจะได้นำกลยุทธ์การเรียนภาษาไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษ และทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะให้ดีขึ้น

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในกลุ่มเก่งมาก มีระดับความถี่ในการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษมากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในกลุ่มอ่อน นักศึกษากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในกลุ่มอ่อน ยังขาดการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษที่หลากหลาย ทั้งนี้ปัญหาอาจเนื่องมาจากการที่นักเรียนมีปัญหาทางด้านภาษาอังกฤษ มีความชอบในการเรียนรู้ และกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะว่า อาจารย์ผู้สอนต้องเข้าใจปัญหาทางด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาแล้วก็ควรจะต้องรู้ด้วยว่านักศึกษามีความชอบในการเรียนแบบไหน เพื่อที่จะได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องและเหมาะสมกับกลุ่มของผู้เรียน พื้นฐาน ทักษะ ความต้องการ และความถนัดของผู้เรียน

ด้วยการเลือกกิจกรรมการเรียนการสอน หรืออุปกรณ์การเรียนการสอนที่ช่วยกระตุ้นให้นำไปสู่การปฏิบัติมากขึ้น เพื่อให้นักศึกษาได้ปรับปรุงและพัฒนาทักษะ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเองให้ประสบความสำเร็จมากขึ้น เป็นผู้เรียนที่สามารถพึ่งพาตนเองได้ มีการบูรณาการ วิธีการสอน หลากๆวิธี มีการใช้สื่อประกอบการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้การเรียนการสอนน่าสนใจขึ้น รวมถึง อาจจะต้องนำเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนร่วมในการเรียนการสอนด้วยเพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาได้ใช้ ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนให้มากขึ้น อาจารย์ผู้สอนควรสร้างบรรยากาศการสอนที่เป็นกันเอง สนุกสนาน เพื่อพัฒนาแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้มากขึ้น นอกจากนี้ อาจารย์ ผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการประยุกต์ใช้ และมีการสอดแทรกการฝึกใช้กลยุทธ์ การเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างหลากหลายและมากขึ้น เพื่อให้นักศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญ ของการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษา เพื่อสร้างแรงจูงใจ เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าถึงและประยุกต์ใช้ความรู้ ด้านภาษาที่เรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อนักศึกษามากที่สุด อาจารย์ ผู้สอนอาจจะทดลองนำกลยุทธ์การเรียนภาษาต่างๆมาใช้สอนในห้องเรียน เพื่อให้นักศึกษาจะได้ พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้สูงขึ้น

นอกจากนี้ การศึกษากลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ในครั้งนี้จะช่วยให้ผู้บริหารสถานศึกษา อาจารย์ เข้าใจกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา มากขึ้น และมีแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

สำหรับนักศึกษากลุ่มเก่งมาก ยังขาดการใช้กลยุทธ์ด้านสังคม ซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่มีความสำคัญในการที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ กลยุทธ์ด้านสังคมเป็นกลยุทธ์ที่ นักศึกษาใช้ในการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเพื่อทำให้มีการเรียนรู้ภาษาที่ดีขึ้น แสดงให้เห็นว่านักศึกษา กลุ่มเก่งมากยังขาดโอกาสในการที่จะพัฒนาตนเองนอกชั้นเรียน นอกเหนือจากชั่วโมงเรียน ผู้บริหารมหาวิทยาลัยควรส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาด้วยการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อ การใช้ภาษาอังกฤษทั้งในและนอห้องเรียน เช่น สนับสนุนสื่อการสอนให้เพียงพอสำหรับอาจารย์ และนักศึกษา การมีห้องปฏิบัติการทางภาษา โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ จัดโครงการอบรม ภาษาอังกฤษ จัดโครงการศึกษาดูงาน จัดโครงการทัศนศึกษาต่างประเทศ เพื่อให้ นักศึกษามีโอกาส ได้ใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น

จากผลกาวิจัยพบว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาต่างคณะมีความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนควรคำนึงถึงการ ใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาที่กำลังศึกษาในคณะที่ต่างกันด้วย เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เกิด ประโยชน์และมีประสิทธิภาพสูงสุด

4. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากผลวิจัยที่ได้สรุปมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

3.1 เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูล การศึกษาในครั้งต่อไปควรใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่หลากหลาย เช่น แบบสังเกต การทดลองสอน เป็นต้น

3.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาแต่ละชั้นปีในระดับมหาวิทยาลัย เพื่อหาความแตกต่าง และรูปแบบการใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

3.3 ควรมีการศึกษาค้นคว้าเปรียบเทียบของลักษณะการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษกับตัวแปรอื่นๆ เช่น เพศ ลักษณะผู้เรียน แรงจูงใจในการเรียน เป็นต้น เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ของนักศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- จูติรัตน์ สุวรรณสม. (2544). การศึกษาการใช้กลวิธีการปรับโครงสร้างภาษาในการเขียนภาษาอังกฤษและความสามารถในการเขียน เรียงความของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงแข แก้วละเอียด พิทยาธร แก้วคง และทวีศักดิ์, อนันต์เศรษฐศิริ. (2555). กลวิธีการเรียนรู้ภาษา และทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยทักษิณ. วารสารสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยทักษิณ. 1, 75-91.
- ทวีศักดิ์ ขันยศ. (2550). การศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
- ธีรภรณ์ พลเขเล็ก. (2555). การศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- นฤมล โศตรสมบัติ. (2546). กรณีศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาคณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อใช้ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ. วิทยานิพนธ์. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พิทยาธร แก้วคง. (2556). กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ ในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดสงขลา. อินทนิลทักษิณสาร. 12 (3), 83-99.
- แพรวพรรณ พริ้งพร้อม. (2550). การศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ชั้นปีที่ 1 และ ชั้นปีที่ 2. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

พัชรพรรณ ม.รัตนพล. (2541). การศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ.

วรพงศ์ ไชยฤกษ์. (2549). ลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ของชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ. ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สิวนนท์ นิลพานิชย์. (2560). กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม 2560. 1-12.

สมพร โกมารทัต. (2559). รูปแบบการจัดการ โปรแกรมภาษาญี่ปุ่นระดับอุดมศึกษาเพื่อธุรกิจนำเที่ยว. คุญฉินิพนธ์. สาขาการจัดการศึกษา. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

สุชาติ หินมะลิ. (2556). การศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร 12(12), 95-105.

เสนห์ เดชะวงศ์. (2560). รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วารสารศรัทธาปริทรรศน์. ฉบับที่ 3 กันยายน-ธันวาคม 2560. หน้า 49-62.

อรุณี อรุณเรือง รพีพรรณ สุฐาปัญญากุล และภาวิณี อุ่นวัฒนา. (2017). กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. การประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 9 ราชมงคลสร้างสรรค์นวัตกรรมที่ยั่งยืนสู่ประเทศไทย 4.0. 37-45.

Bremner, S. (1999). Language learning strategies and language proficiency: Investigating the relationship in Hong Kong. *Canadian Modern Language Review*, 55(4), 490-514.

- Brown, D. (2000). *Principles of language learning and teaching*. NY: Longman.
- Chang, C. Y., Liu, S. C., and Lee, Y. N. (2007). *A Study of Language Learning Strategies Used by college IFL Learners in Taiwan*. Web site: <http://www.mdu.edu.tw/~ged/other%20download/bulletin/20070319/11.pdf>
- Chamot, A. U. (2004). *Issues in Language Learning Strategy Research and Teaching*. Retrieved July 2, 2018, from Electronic Journal of Foreign Language Teaching. Web site: <http://eflt.nus.edu.sg/v1n12004/chamot.htm>
- Cohen, A. D. (1998). *Strategies in learning and using a second language*. New York. Longman.
- Crystal, D. (2003). *English as a global language*. 2nd ed. Cambridge: Cambridge University Press
- Ellis, R. (1994). *The study of second language acquisition*. Oxford. Oxford University Press.
- Kitjaroonchai, N. & Kitjaroonchai, T. (2012). *Motivation toward English language learning of Thai students majoring in English at Asia-Pacific International University*. Catalyst, 7 (1), 21-40.
- Kunasaraphan, K. (2015). *English learning strategy and proficiency level of the first year students*. Procedia-Social and Behavioral Sciences 197:1853-1858.
- Naiman, N., Frohlich, M., Stern, H. H., & Todesco, A. (1978). *The good language learner*. Toronto, Canada: OISE Press.
- O'Malley, J. M. & Chamot, A. U. (1990). *Learning strategies in second language acquisition*. Cambridge: Cambridge University Press.

- Oxford, R. L. (1990). *Language learning strategies: what every teacher should know*. New York: Newbury House Publishers.
- Oxford, R. L. (1990). *Language learning strategies: What every teacher should know*. New York: Newbury House/Harper & Row
- Rubin, J. (1975). What the “good language learner” can teach us. *TESOL Quarterly*, 9 (1), 41-51.
- Su, M. (2005). *A Study of EFL Technological and Vocational college Students' Language Learning Strategies and their Self-Perceived English proficiency*. Retrieved on May 20, 2017, from Electronic Journal of Foreign Language Teaching. Web site: <http://e-flt.nus.edu.sg/v2n12005/su.htm>
- Suwanarak, K. & Phothongsunan, S. (2009). *Attributions of high achieving Thai university students perceiving themselves as failures in English usage*. Retrieved: August 21, 2018, from <http://km.nida.ac.th/home/images/pdf/833.pdf>
- Walberg, H. J. (1989). *Improving the productivity of American School, The Effective Teacher*. New York: McGraw-Hill.
- Wharton, G. (2000). *Language Learning Strategy Use of Bilingual Foreign Language Learners in Singapore*. *Language Learning*, 50(2).
- Wenden, A. (1987). *Conceptual background and utility*. In Wenden & Rubin (Eds.) *Learner Strategies in Language Learning* (pp. 3-14) Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Wenden, A. and Rubin, J. (1987). *Learner Strategies in Language Learning*. (pp. 7-8). UK: Prentice Hall.
- Widesti, H. (2016). *Motivation in English language learning of English department fresh year students*.

Rubin, J. (1975). *What the 'good language learner' can teach us*. TESOL Quarterly, 9, 41-45.

Rubin, J. (1987). *Learner strategies: Theoretical assumptions, research history and typology*. In A. Wenden & J. Rubin (Eds.), *Learner Strategies and Language Learning* (pp. 15-29). Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.

Stern, H. H. (1975). *What can we learn from the good language learner?*. *Canadian Modern Language Review*, 31, 304-318.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

คำชี้แจง

การตอบแบบสอบถามฉบับนี้จะไม่มีผลใดใดทั้งสิ้นต่อตัวท่าน

ผู้วิจัยใคร่ขอความกรุณาให้ท่านตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความจริงที่สุด และหวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับความร่วมมือจากท่าน และขอขอบคุณที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้มา ณ ที่นี้ด้วย

ข้อมูลที่ได้จะใช้เพื่อวัตถุประสงค์การวิจัยเท่านั้น และจะเก็บเป็นความลับ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

โปรดกรอกข้อมูลของท่านลงในช่องว่างที่กำหนด หรือทำเครื่องหมาย (√) หน้าข้อความที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด

1. รหัสนักศึกษา ..... (ข้อมูลจะถูกเก็บเป็นความลับ)
2. คณะ .....
3. เพศ ชาย หญิง
4. อายุ ..... ปี
5. ท่านเริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้น .....
6. ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โอกาสของท่านในการใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนอยู่ในระดับใด
 มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตอนที่ 2 กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

แบบสอบถามชุดนี้มีทั้งหมด 50 ข้อ ขอให้ท่านอ่านข้อความ แล้วทำเครื่องหมาย (√) ลงในช่องตัวเลข (5, 4, 3, 2, หรือ 1) ที่ตรงกับระดับการปฏิบัติจริงของท่านในการเรียนภาษาอังกฤษ

- 5 = ปฏิบัติเป็นประจำ
 4 = ปฏิบัติค่อนข้างบ่อย
 3 = ปฏิบัติบางครั้ง
 2 = ปฏิบัตินานๆ ครั้ง
 1 = แทบจะไม่เคยปฏิบัติเลย

ที่	กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	ระดับความเห็น				
		5	4	3	2	1
		เป็นประจำ	ค่อนข้างบ่อย	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	แทบจะไม่เคย
1.	ในการเรียนภาษาอังกฤษ ฉันคิดเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่เรียนรู้มาแล้วกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ใหม่					
2.	ฉันนำคำใหม่ที่ได้เรียน ไปใช้ในประโยค เพื่อให้จำคำศัพท์นั้นได้					
3.	ฉันเชื่อมโยงเสียงของคำใหม่ในภาษาอังกฤษกับภาพของคำนั้นเพื่อช่วยให้จำได้ดีขึ้น					
4.	ฉันจดจำคำใหม่ในภาษาอังกฤษ โดยนึกถึงภาพของเหตุการณ์ซึ่งคำเหล่านั้นอาจจะถูกใช้					
5.	ฉันใช้คำพ้องเสียงเพื่อช่วยให้จดจำคำใหม่ในภาษาอังกฤษ					
6.	ฉันใช้บัตรคำเพื่อช่วยในการจำคำใหม่ในภาษาอังกฤษ					
7.	ฉันแสดงท่าทางประกอบ เพื่อช่วยในการจำคำใหม่ในภาษาอังกฤษ					
8.	ฉันทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษสม่ำเสมอ					
9.	ฉันจำคำหรือวลีใหม่ในภาษาอังกฤษ โดยการจดจำว่าคำเหล่านั้นอยู่หน้าใดในหนังสือ ส่วนใดในกระดาษ หรือป้ายไคบนท้องถนน					
10.	ฉันพูดหรือเขียนคำใหม่ในภาษาอังกฤษซ้ำๆ หลายๆ ครั้ง					
11.	ฉันพยายามพูดให้เหมือนเจ้าของภาษา					
12.	ฉันฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษ					
13.	ฉันนำคำศัพท์ในภาษาอังกฤษที่ฉันรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ					

ที่	กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ	ระดับความเห็น				
		5	4	3	2	1
		เป็นประจำ	ค่อนข้างบ่อย	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	แทบจะไม่เคย
14.	ในการสนทนาภาษาอังกฤษ ฉันเป็นฝ่ายเริ่มบทสนทนา					
15.	ฉันดูรายการ โทรทัศน์ ฟังเพลง หรือภาพยนตร์ที่พากย์ภาษาอังกฤษ					
16.	ฉันอ่านสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษ เพื่อความเพลิดเพลิน					
17.	ฉันจดโน้ต ข้อความ เขียนจดหมาย หรือรายงานเป็นภาษาอังกฤษ					
18.	ในการทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษ ฉันอ่านผ่านๆ ให้ได้ใจความ ก่อนที่จะกลับมาอ่านโดยละเอียดอีกครั้ง					
19.	ฉันคิดถึงคำในภาษาไทยที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำศัพท์ใหม่ในภาษาอังกฤษ					
20.	ฉันศึกษารูปแบบการเรียงประโยคในภาษาอังกฤษ					
21.	ฉันหาความหมายของคำในภาษาอังกฤษโดยการแบ่งคำนั้นๆ ออกเป็นส่วนๆ ตามความเข้าใจ					
22.	ฉันพยายาม ไม่แปลความหมายทีละคำ					
23.	เมื่อฟังหรืออ่านภาษาอังกฤษ ฉันจะสรุปข้อมูล ที่ได้ฟังหรืออ่านเป็นภาษาอังกฤษ					
24.	ฉันใช้วิธีการเดา เพื่อให้เข้าใจคำในภาษาอังกฤษที่ไม่คุ้นเคย					
25.	ฉันใช้ท่าทาง ประกอบระหว่างการสนทนาภาษาอังกฤษเมื่อฉันนึกคำภาษาอังกฤษไม่ออก					
26.	ฉันใช้คำอื่นแทน เมื่อฉันไม่รู้คำที่ถูกต้องในภาษาอังกฤษ					

ที่	กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ	ระดับความเห็น				
		5	4	3	2	1
		เป็นประจำ	ค่อนข้างบ่อย	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	แทบจะไม่เคย
27.	ฉันอ่านภาษาอังกฤษ โดยไม่ต้องค้นหาความหมายของคำใหม่ทุกคำ					
28.	ในการสนทนาภาษาอังกฤษ ฉันพยายามเดาคำที่สนทนาจะพูดอะไรต่อไป					
29.	ถ้าฉันคิดคำในภาษาอังกฤษไม่ออก ฉันจะใช้คำหรือวลีที่มีความหมายเหมือนหรือใกล้เคียงกันแทน					
30.	ฉันพยายามหาโอกาสที่จะได้ใช้ภาษาอังกฤษ					
31.	ฉันสังเกตข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาอังกฤษของตนเอง และใช้ข้อผิดพลาดเหล่านั้น เพื่อช่วยให้ฉันเรียนได้ดีขึ้น					
32.	ฉันตั้งใจฟัง เมื่อได้ยินคนพูดภาษาอังกฤษ					
33.	ฉันพยายามหาวิธีการที่จะทำให้เรียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น					
35.	ฉันมองหาคนที่ฉันสามารถพูดคุยเป็นภาษาอังกฤษกับเขาได้					
36.	ฉันหาโอกาสที่จะอ่านภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุดเท่าที่ทำได้					
37.	ฉันมีเป้าหมายชัดเจนในการปรับปรุง พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ					
38.	ฉันคาดหวังในความก้าวหน้าในการเรียนภาษาอังกฤษ					
39.	ฉันพยายามผ่อนคลาย เมื่อรู้สึกกลัวที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษ					
40.	ฉันให้กำลังใจตนเองเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ แม้ว่า จะกลัวความผิดพลาด					
41.	ฉันให้รางวัลกับตนเองเมื่อใช้ภาษาอังกฤษได้ดี					

ที่	กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ	ระดับความเห็น				
		5	4	3	2	1
		เป็นประจำ	ค่อนข้างบ่อย	บางครั้ง	นานๆครั้ง	แทบจะไม่เคย
42.	ฉันรู้สึกกังวลหรือเครียดในขณะที่กำลังเรียน หรือใช้ภาษาอังกฤษ					
43.	ฉันเขียนบรรยายความรู้สึกในการเรียนภาษาอังกฤษในสมุดบันทึกประจำวัน					
44.	ฉันเล่าถึงความรู้สึกขณะเรียนภาษาอังกฤษให้ผู้อื่นฟัง					
45.	ในการสนทนาภาษาอังกฤษ ถ้าฉันไม่เข้าใจสิ่งที่ผู้พูดพูด ฉันจะขอให้ผู้พูด พูดช้าลง หรือพูดซ้ำ					
46.	ในระหว่างที่ฉันสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ ฉันขอให้ผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษคนอื่นๆ (อาจารย์/เพื่อนนักศึกษา) แก้ไขการใช้ภาษาอังกฤษของฉัน					
47.	ฉันฝึกฝนภาษาอังกฤษกับเพื่อน					
48.	ฉันขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษจากผู้ใช้ภาษาอังกฤษคนอื่นๆ (อาจารย์/เพื่อนนักศึกษา)					
49.	ฉันมักจะถามคำถามเป็นภาษาอังกฤษ					
50.	ฉันพยายามเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของผู้ที่เป็นเจ้าของภาษา					

แบบสัมภาษณ์

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

1. นักศึกษามีวิธีการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆที่ได้เรียนมาอย่างไร
2. นักศึกษาฝึกฝนทักษะการฟังภาษาอังกฤษที่ได้เรียนมาอย่างไร
3. นักศึกษาฝึกฝนทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ได้เรียนมาอย่างไร
4. นักศึกษาฝึกฝนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ได้เรียนมาอย่างไร
5. นักศึกษาฝึกฝนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่ได้เรียนมาอย่างไร
6. นักศึกษามักจะเขียนบันทึก หรือพูดคุยปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษกับบุคคลอื่นหรือไม่
7. นักศึกษาเรียนรู้วัฒนธรรมของชาวต่างชาติ อย่างไร

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นางสาวอรรวีร์ ปานนาค

วัน เดือน ปีเกิด 23 พฤษภาคม 2528

สถานที่เกิด จังหวัดสงขลา

ที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

เลขที่ 160 หมู่ 4 ถนนกาญจนวนิช ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2551 สำเร็จการศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิต เอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา จังหวัดสงขลา

พ.ศ. 2557 สำเร็จการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2554 ตำแหน่งอาจารย์ (พนักงานประจำตามสัญญา) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

พ.ศ. 2560-ปัจจุบัน ตำแหน่งอาจารย์ (พนักงานมหาวิทยาลัย) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นางสาวอริศรา สุขขวัญ

วัน เดือน ปีเกิด 16 กรกฎาคม 2528

สถานที่เกิด จังหวัดสงขลา

ที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

เลขที่ 160 หมู่ 4 ถนนกาญจนวนิช ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2551 สำเร็จการศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิต เอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา จังหวัดสงขลา

พ.ศ. 2557 สำเร็จการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษา นานาชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2553 ตำแหน่งอาจารย์ (พนักงานประจำตามสัญญา) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

พ.ศ. 2559-ปัจจุบัน ตำแหน่งอาจารย์ (พนักงานมหาวิทยาลัย) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา